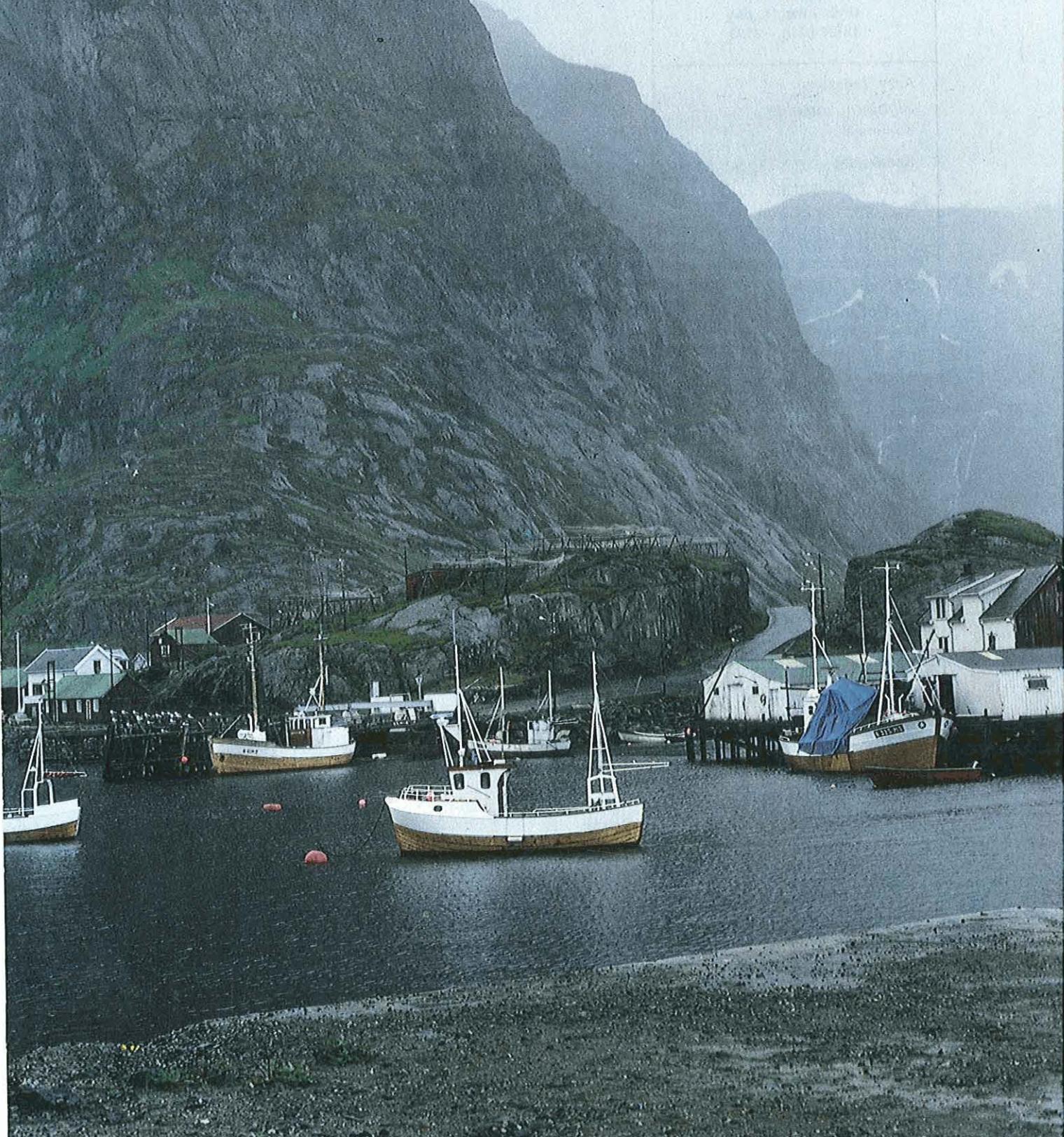

Fiskets Gang

5 UKE 10
1983

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

69. ÅRGANG
NR. 4 - Uke 8 - 1983
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft
Per Inge Hjertaker

Ekspedisjon:

Dagmar Meling
Kari Storli

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset

A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 125.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 200.00 pr. år. Utland med fly kr. 250.00.

Fiskerifagstudenter kr. 60.00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 1900	1/4 kr. 600
1/2 kr. 1100	1/6 kr. 450
1/3 kr. 750	1/8 kr. 350

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHOLD — CONTENTS

Årsmøte i Fiskeoppdretternes Forening The Fishbreeders Unions annual meeting	131
Årsmøte i Fiskeoppdretternes Salgsdag Annual meeting in the Fishbreeders Sales Organization arranged i Bodø	135
Fiskeavfall en förresurs Fishwaste – a valuable resource	141
Nytt fra Fiskeflåten The fishing-vessel market	145
F.G. oversikt over fisket Norwegian fisheries this period	151
Statistikker Statistics	154

Redaksjonen avslutta 21. mars 1983

Forsidefoto: Thor B. Melhus.

Fiskeoppdretternes forening:

– Vi vil ha orden i eige hus

Trass i vanskar med sjukdom på fisk, for få veterinærar og visse motsetnader mellom den politiske leiinga i departementet og oppdrettarane sine representantar, rådde det likevel ei optimistisk grunnsteming på årsmøta i Bodø sist helg.

Formannen i Fiskeoppdretternes Forening, Andreas Blom, understreka at 1982 var eit særskilt godt år for oppdrettarane, ikkje minst på ørretsida.

– Om nokre år kan vi bli Norges største hjørnestensbedrift, dersom vi klarer å styra næringa i åra som kjem, sa Blom og lot det skina gjennom at han tviler på kor godt det lar seg gjera å styra dersom konsesjonsreglane vert oppheva.

Fiskeriminister Thor Listau sa i sitt innlegg at han var skuffa over at dei fleste som til no har uttalt seg om det såkalla «høringsnotatet», har gått mot å oppheva punktet om næringsmessig konsesjonsbehandling. Til no har departementet fått inn 130 fråsegner omkring dette notatet.

Fiskeriministeren var samd i at vete-rinætenesta ligg etter utviklinga på oppdrettssektoren, og han kunne opplysa om at han har drøfta denne saka med Landbruksdirektøren.

Vi trykkjer i dette nummeret av Fiskets Gang Listaus innlegg noko forkorta.

Etter Listaus foredrag vart det ein lang debatt om næringsmessig konsesjonsbehandling.

Adm.dir. i Fiskeoppdretternes Salgs-lag, Odd Steinsbø sa at oppdrettsnæringa aldri har bedt det offentlege om hjelp, og at ingen norske næringar har vist ei sunnare utvikling enn nettopp oppdrett.

– Det offentlege har ikkje utført dei forpliktsar dei har med omsyn til veterinærtenesta. Det er difor risikabelt å akselrera utviklinga, før slike opplagde ting er utbetra. La oss difor få behalda lova om næringsmessig kon-

sesjonsbehandling. Eg er redd for at mange fleire enn det talet som departementet har antyda kjem til å sleppa gjennom nålauga dersom denne paragrafen vert teken vekk.

Vi vil ikkje ha stopp i konsesjonstilde-linga, men vi manar til varsemd. Dersom vi no får eit stort innrykk av nye anlegg, vil ikkje næringa kunna utvikla seg harmonisk, sa Steinsbø.

Han var og bekymra over regjerings tildelingar av setjefiskikkonsesjonar, og skulda regjeringa for ikkje å legga nok vekt på oppdrettarane sine meningar.

Nils Emil Johansen meinte at feilen ved «høringsnotatet» er at det opnar for nye konsesjonar, og derved auka produksjonen, medan alt ansvar for omsetnad og marknadsanalyse vert skuva over på salslaget.

– Landet har rikeleg tilgang på underskotsbedrifter. Eg ser ingen grunn til å føra opp oppdrettsnæringa på denne lista, sa Johansen.

Til detta svara Listau det ikkje er for å få større fart på næringa departe-

Styret i Fiskeoppdretternes Forening vil ha orden i eige hus.

mentet ønskjer å liberalisera lovgivninga, men for å få til ei friare tilpasning til marknadsutviklinga.

– Vi har møtt det same argumentet i andre næringar: Alle er samde om at vi må ha konkurranse, berre ikkje i si eiga næring, sa Listau.

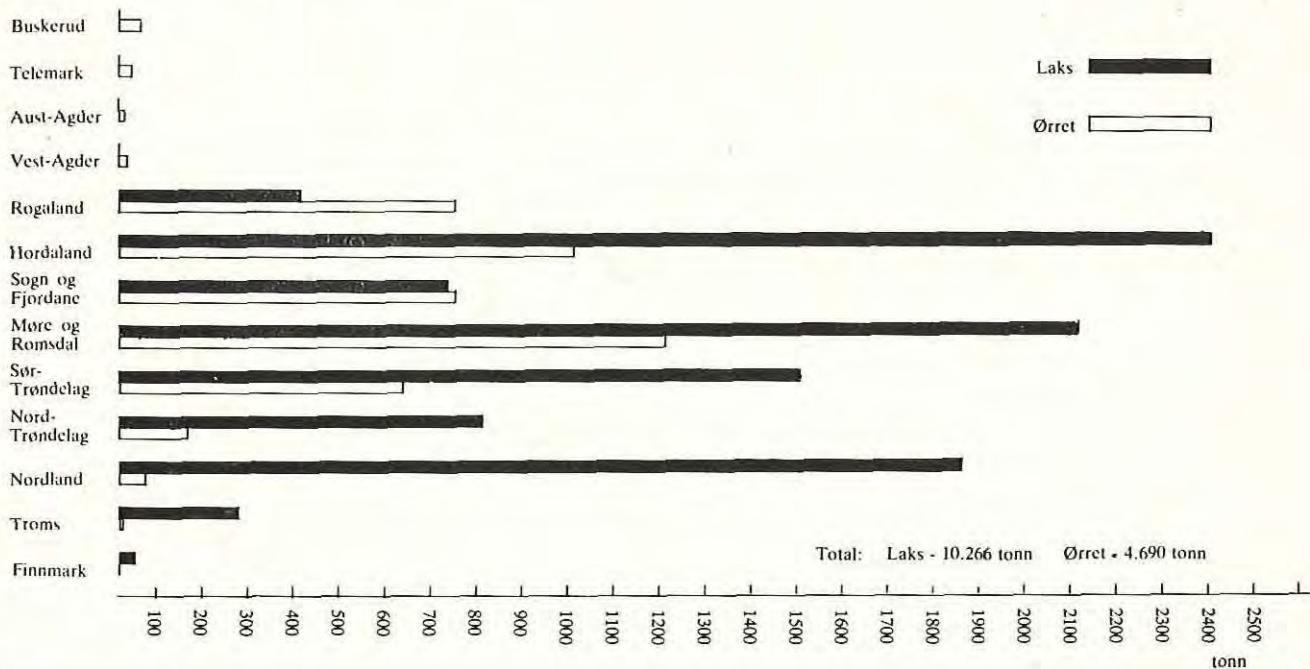
K.O. Jørgensen slo kaldt vatn i blodet på dei frammøtte. Han viste til utviklinga i Europa og USA, og meinte at om to-tre år vil dei ha gått forbi oss i produksjon og omsetnad.

– Det vert satsa enormt på denne næringa, EF har til dømes løyvd milliardbeløp til utvikling av oppdrett over ein tiårsperiode. Dersom vi ikkje byggjer opp konsesjonsvolumet no vil vi om nokre år få eit hylekor om hjelpe i norsk oppdrettsnæring, sa Jørgensen.

Listau understreka at det heller ikkje i framtida er snakk om «fri» etableringsrett for nye oppdrettarar, ein må framleis ha løyve frå styremaktene for å starta opp. Kor mange konsesjonar vi får vil avhenga av kva kriterier vi set opp, sa Thor Listau til slutt i denne debatten.

Figuren viser ein fylkesvis produksjonsoversikt for laks og ørret i 1982.

Produksjonsoversikt 1982

Veterinærtenesta

Ein av gjengangarane på oppdrett-sårsmøta dei siste åra har vore veterinærtenesta innan oppdrett. Mange av dei som hadde ordet kritiserte staten for ikkje å halda sine forpliktelser på dette området. Formannen i Fiskeoppdretternes forening Anton Blom, sa under opninga av møtet at dei politiske styresmaktene i lengre tid har undervurdert verdet av forskning og veterinærtenesta innan oppdrett.

Adm. dir. Odd Steinsbø peika på at det ikkje er nok å satsa på medisiner.

– Fisk som er fora med medisiner har ikkje fullverdig kvalitet. Ein av grunnane til at vi legg så mykje vekt på å byggja veterinærtenesta ut til eit forsvarleg nivå er nett av di vi vil freista gjeira oss uavhengige av medisiner, redusera bruken av dei. Med dei naturlege føresetnadane vi har for å driva oppdrett her til lands, skulle det vera mogleg å driva fram fisk utan å bruka medisin, sa Steinsbø, som spurde Listau om det etter kvart tek til å skje noko i denne saka.

Listau var samd i at veterinærtenesta burde betrast, og opplyste at han hadde hatt samtalar med Landbruksministeren om dette. Men Listau understreka samstundes at mykje kan betrast ved å styrke kvalitetskontrollen på oppdrettfisk, og ved å heva kunnskapsnivået i næringa, til dømes ved å styrke rettleiingstenesta.

Per Dag Iversen frå Fiskeridirektoratet informerte dei frammøtte om at det er sett ned ei arbeidsgruppe som skal vurdera kontrolltiltak ved medisinbruk. Arbeidsgruppen, som har representantar frå Fiskeridirektoratets Kontrollverk, frå Næringsmiddelkontrollen og frå veterinærtenesta, skal leggja fram første del av sitt arbeid i løpet av våren, opplyste Iversen.

Årsmøtet i Fiskeoppdretternes Forening vedtok difor å senda et uttalelse til Landbruksdepartementet der det vert sett fram krav om at veterinærtenesta vert tilført midlar nok til å ta seg av dei oppgåver som oppstår med dagens produksjon.

Orden i eige hus

– Vi vil ikkje tolerera brot på reglane om konsesjonsvolum. Fiskeridirektoratet har alt anmeldt anlegg som har teke seg til rette, og fleire står for tur, sa fiskeriminister Thor Listau på møtet i Bodø. Listau beklaa samstundes at politiet har lagt vekk ei slik sak av stor prinsipiell betydning, grunna «bevisets stilling».

Fiskeriministeren meinte likevel at det ikkje er rett å trekka inn konsesjonane før det er teke rettsleg avgjerd i slike saker, og han tok og til orde for å betra dei målemediane som vert nytta i dag.

Også Odd Steinsbø og Andreas Blom gjekk sterkt ut mot lovbytarane.

– Det er mange som ser på handhevinga av og kontrollen med konsesjonsreglane som ein vits. Eg kallar det ein tragedie, sa adm. dir. Odd Steinsbø i eit av sine innlegg.

Men det var formannen i oppdrettsforeninga, Andreas Blom,

som kom med den sterkeste åtvringa mot dei som bryt konsesjonslovene. Blom oppfordra til orden i eige hus.

– Vi vil ikkje ha ei næring med frynsete kantar, sa han mellom anna i opningstalen sin.

Vi spurde Blom om foreninga no er klar til å treffa mottiltak mot bedrifter som tek seg til rette?

– Enno har ikkje dette noko stort omfang, men vi må hindra at det spreier seg. Vi vil ha ei styrta næring. Det er i første rekke dei minste bedriftene dette går ut over. Dese er oversiktlege og respekterer lova, og det er bittert for dei å sjå på at andre tenar grovt på å vera ueiderlege.

Når vi ikkje har ropt eit varsku før har dette samanheng med at konsesjonsreglane har vore under revisjon. Vi må no få så store konsesjoner at det går an å leva av mindre anlegg og, slik at vi i alle høve ikkje oppfordrar folk til å bryta lova.

Formann i Fiskeoppdretternes Forening, Andreas Blom.

Vi vil nødig gå til eit så drastisk skritt som det å ekskludera medlemmer, men det er heilt klart at vi må reagera på ein eller annen måte dersom det ikkje vert orden på dette, seier Blom.

Oppdrett, ei ny støttenæringer?

Den komande formannen i Stortingets sjøfarts- og fiskerikomite, Anders Talleraas, fekk hard medfart på oppdrettsårmøta. Talleraas gjekk nyleg sterkt ut mot oppdrettarane i eit intervju med Sunnmørsposten. Her slo han fast at oppdrettsnæringa er redd for konkurransen, og at ho kjem til å vera ei ny støttenæringer. I intervjuet oppfordra Talleraas kommunestyra rundt om til å gå mot oppdrettarane sin politikk.

Andreas Blom uttrykte i sitt opningssinnlegg frykt for at statsråd Listau har dei same meiningsane som Talleraas. – I så fall er den politiske leiinga i departementet på kollisjonskurs med oppdrettsnæringa, sa Blom.

Anders Talleraas ville ikkje vera med på at intervjuet i Sunnmørsposten var ei breiside mot oppdrettsnæringa.

– Mitt poeng er at marknadsmulighetene er store og stigande. Dersom vi ikkje følgjer opp med produksjon og med prisar som er konkurransedyktige, vil andre land koma inn og overta marknaden. Vi kan risikera å missa store ekspansjonsmuligheter, og kanskje dei marknadane vil alt har. Derfor kan vi risikera å bli ei ny støttenæringer, sa Talleraas.

Erling Osland gjekk sterkt i rette med dette:

– Det er håp for Listau, som ser ut til å ha vilje til å justera sine synspunkt, men Talleraas ser eg ikkje noko håp for. Det er hårreisande at den komande formannen i fiskerikomiteen kan ha meiningsar som er så i strid med næringas interesser, sa Osland mellom anna.

Nakkehåra reiste seg på mange av oppdrettarane i salen, då den komande formannen i Stortingets Sjøfarts- og fiskerikomite, Anders Talleraas, utdypa sitt syn på norsk fiskeoppdrett.

Høringsnotatet

Årsmøtet i Norske Fiskeoppdretteres Forening kommete «høringsnotatet» på denne måten.

- a) Formålsparagrafen i oppdrettsloven må opprettholdes.
Alle søknader må fortsatt underlegges næringsmessig konsesjonsbehandling. Ved konsesjonsbehandling må det foretas en totalvurdering av alle de faktorer som er av betydning for en sunn utvikling av oppdrettsnæringen. I tillegg til markedsmessige forhold, gjelder det den offentlige forvaltning, forskning, undervisning, veiledning, kvalitetskontroll og veterinærnærtjeneste.
- b) De generelle krav til lokalisering av anlegg med hensyn til forurensningsmessige og veterinære forhold må skjerpes. Hver konsesjon bør ha så stor plass at det kan drives vekselbruk, d.v.s. 2-3 lokaliteter.
- c) Kravene til anleggenes plassering må skjerpes.
Alt etter de lokale forhold må minimumsavstanden mellom anleggene være så stor at ikke flere anlegg driver i «samme vann», som hovedregel minst 300 meter..
Når det gjelder krav til temperatur – er minimums- og maksimumstemperatur viktigere enn gjennomsnittstemperatur.
Skjerpende krav til anleggenes plassering, særlig igangværende anlegg, gjør det nødvendig i ekspropriasjonsloven å gi hjemmel til ekspropriasjon til fordel for fiskeoppdrett.
- d) Den driftsansvarlige ved et oppdrettsanlegg må ha majoriteten av eierinteressene. Denne hovedregel må kunne fravikes dersom majoritetsinteressene innehålls av lokale interesser.
- e) Det må fortsatt ikke være anledning til å ha majoritetsinteresser i mer en ett anlegg.
Kravet til eierstruktur må være det samme ved eventuelle omorganisering og refinansiering som ved nytablering.
- f) Det må stilles krav om kvalifikasjoner hos den driftsansvarlige ved et anlegg. Den driftsansvarlige må kunne dokumentere minst 1 års praksis som heltidsansatt ved et oppdrettsanlegg, samt teoretisk opplæring.

- Kravet om teoretisk opplæring må kunne lempes dersom vedkommende kan dokumentere lang, adekvat praksis.
- g) Den øvrige grense for matfiskanlegg bør i denne omgang settes til 8.000 m³.
Først når vi behersker forholdene bedre, kan en øke til 10.000 m³. Den øvre grense for settefiskanlegg foreslås satt til 500.000 stk. settefisk pr. år.
- h) Det må innføres hjemmel i oppdrettsloven til gjenfangst av rømt fisk. Dessuten må det fastsettes en minsteavstand for unødig ferdsel f.eks. 20 meter.
- i) Loven må som nå – omfatte all oppdrett av fisk og skalldyr.

De synspunkter som er gitt til kjenne er ment å ha sin gyldighet både vis à vis settefisk- og matfiskanlegg.

Ved utvidelse av konsesjonsvolumet må en prioritere utvidelse av volumet for igangværende anlegg inntil 8.000 m³ fremfor tildeling av nye konsesjoner. Dette for å bringe anleggende opp til en kapasitet som kan gi grunnlag for rasjonell drift og muligheter for rimelig lønnsomhet under normale forhold, i overensstemmelse med oppdrettslovens formålsparagraf. Fiskeridepartementet og Norske Fiskeoppdretteres Forening er enige om at volumet på igangværende anlegg bør økes.

Beslutning om slik utvidelse kan derfor fattes straks, uten å vente på sluttbehandlingen av høringsnotatet i departementet og evt. i Stortinget.

En utvidelse av igangværende anlegg inntil 8.000 m³ representerer en så stor kapasitetsøkning at det i nærmeste fremtid må vises stor forsiktighet ved tildeling av nye konsesjoner.

Ved konsesjonsutvidelser og ved tildeling av nye konsesjoner, må departementets forslag til skjerpede krav til lokalisering med hensyn til forurensningsmessige og veterinære forhold tas hensyn til. I den utstrekning det finnes rom for nye konsesjoner, må det tas sikte på en geografisk spredning.

Det må bygges videre på de miljøer som allerede er etablert og hvor erfaringer har vist at oppdrettsnæringen trives.

Videre må en også ha for øyet at oppdrettsnæringen må være med på å bidra til et variert næringsgrunnlag på de ulike deler av kysten.

Valg

Styret i Fiskeoppdretternes Forening fortsetter som i fjor bortsett fra at Magne Gjerstad og Nils Solheim har byttet plass:

Andreas Blom, varamann Torleif Solberg, Daniel Støle, varamann Bjarne Mannes, Nils Solheim, varamann Magne Gjerstad, Karsten Måsøval, varamann Hans Sandvik, Helge Johnsen, varamann Alf Dolmen.

Neste årsmøte skal arrangeres i Trondheim.

Fiskeoppdretternes salgsdag:

1982 – I ØRRETENS TEGN

Også årsmøtet i Fiskeoppdretternes Salgsdag ble holdt i optimismens tegn. Simon Grøntvedt slo sitt åpningsinnlegg fast at 1982 har vært et godt år for omsetning av norsk oppdrettsfisk. Spesielt gledelig var økningen i omsetningen av ørret. I 1982 fikk oppdretterne fart på ørreleveransene langt tidligere enn i foregående år. Dette førte til at all ørreten, 4.700 tonn, ble omsatt uten problemer. I tillegg fikk salgsdaget solgt alt som lå over fra 1981.

Eksporten viste en gustig utvikling, mer enn fordobling fra året før, og innlandsmarkedet var også økende.

Men fremdeles er laks den viktigste oppdrettsfisken. Førstehåndsomsetningen av laks gjennom salgsdaget nådde i fjor 10.266 tonn til en førstehåndsværdi av 367 millioner kroner.

Simon Grøntvedt var også optimist med henblikk på oppdrett av andre

marine fiskearter. Øvreveit mente blant annet at piggvar og kveite kan bli viktige produkt i framtida, ikke minst prismessig. Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt sammen med Norsk Hydro arbeider i disse dager med forsøk på oppdrett av nettopp kveite.

Ellers ble årsmøtet i Bodø sterkt preget av markedsføring. Odd Berg informerte om markedsføringstiltak i 1982, og presenterte samtidig de planlagte markedsaktivitetene i 1983.

Salgsdaget vedtok eller å engasjere seg i forskning, og bevilget på møtet to millioner til prosjektet «Fisk Fisk», som særlig skal koncentrere seg om sykdomsforskning.

Visepresident Terje Korsnes i Seamount Corp. Boston, holdt et foredrag om USA som framtidig marked for laks og ørret. Dette foredraget skal vi komme tilbake til i neste nummer av Fiskets Gang.

Økt satting på markedsføring

Odd Berg informerte omkring markedsføringstiltak i 1983. Det er tydelig at salgsdaget nå vil satse ytterligere på

markedføring. Tyskland er plukket ut som «spesialmarked», etter at Frankrike hadde denne rollen i fjor. Det franske markedet skal følges opp med besøk i Norge for franske importører og fransk presse.

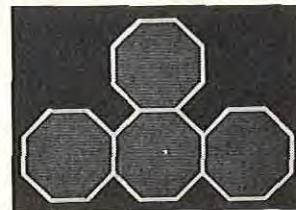
Videre skal det arrangeres en fellesstand på Anuga-messen i Køln til høsten. 15. mai går Billingsgate Internasjonal Fair av stabelen, og også der skal norsk oppdrettsfisk presenteres.

Flere av de tilstedeværende reagerte likevel på at de tiltakene som ble ramset opp ikke er nok.

Gunnar «Stabburs»-Nilsen pekte på at under en prosent av førstehåndsværdien blir brukt til markedstiltak, mens de aller fleste firma bruker minst to prosent til slike formål.

Distriktsjef Egil Budde i SAS var skuffet over at laget så ut til å legge så liten vekt på det amerikanske markedet, og så at hele målsetningen med markedsføringen virket noe tilfeldig.

– Vi må ha klart for oss at transporten av oppdrettsfisk fra Norge er den største transporten av ett vareslag til USA i hele Europa, sa Budde.

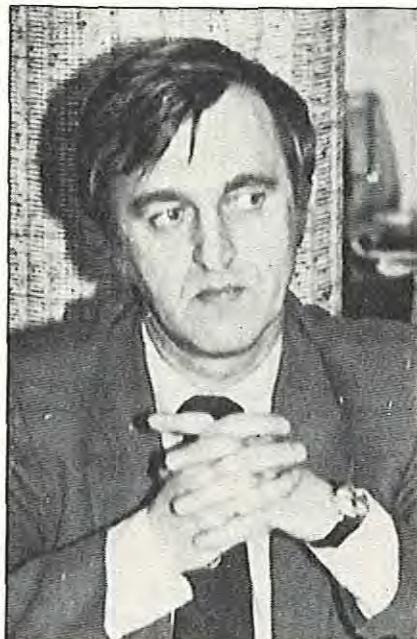
«Offentlig forvaltning av oppdrettsnæringen»

av Fiskeriminister Thor Listau

Norsk fiskeoppdrettsnæring har hatt en rivende utvikling de siste årene. I løpet av få år er produksjonen mangedoblet og salgsverdien av oppdrettsfisk er nå i ferd med å passere en halv milliard. Utsiktene fremover er også lyse og dersom prognosene slår til kan salgsverdien i løpet av få år komme opp i en milliard kroner. Samtidig synes lønnsomheten i næringen å være god.

Men i en næring som er så ny og som utvikler seg så fort, er det naturlig at man også står overfor mange vanskelige utfordringer. Selv om mange problemer vedrørende oppdrettsvirksomheten etter hvert er blitt løst, står man fortsatt overfor en rekke store og viktige oppgaver. La meg her nevne noen av de viktigste:

1. Vi må skaffe oss større kunnskaper om oppdrettsfiskens adferd og om de ulike sykdomsfarene som denne fisken står overfor.
2. Det forebyggende arbeid for å hindre sykdom hos fisken må styrkes og kapasiteten når det gjelder behandling og kontroll av syk fisk må økes.
3. Vi må finne frem til standarder med hensyn til det fysiske miljø for oppdrettsvirksomheten, som sikrer god kvalitet og lønnsom produksjon.
4. Kvalitetskontrollen må styrkes.
5. Kunnskapsnivået i næringen må heves gjennom et bredere utdannings tilbud og ved en styrking av rettleddningstjenesten.

6. Markedssiden i næringen må utvikles videre slik at vi kan utnytte den produksjonskapasitet vi etterhvert kan få.

Vi må med andre ord få en næringspolitisk ramme omkring næringen som er i samsvar med den erfaring vi alt har fra oppdrettsvirksomhet, slik at vi kan utnytte de fortrinn vi har både når det gjelder naturgitte forhold, fortilgang og et lokalt forankret næringsliv.

Den raske veksten i oppdrettsnæringen har dessverre ført til at man fra myndighetenes side er kommet noe på etterskudd når det gjelder den offentlige forvaltning av næringen. I fiskeridepartementet har vi det siste halvannet året i hovedsak vært opptatt med å ferdigbehandle en rekke gamle saker, for bokstavelig talt å få ryddet bordet. På grunn av et mangelfullt regelverk, har det oppstått vanskelige tolknings-spørsmål i en rekke enkelsaker og det har tatt tid. Vi begynner nå etter hvert å bli ferdig med disse sakene, slik at vi kan offre mere tid på det som skal skje fremover.

En del positive ting har det imidlertid skjedd når det gjelder den offentlige forvaltning av denne næringen.

Fra 1. mars i år er det opprettet et eget kontor for akvakultur i Fiskeridepartementet. Det vil bety en vesentlig styrkelse av arbeidet med oppdretts-sakene. Videre er det nedsatt en arbeidsgruppe for å kartlegge de oppgaver og utfordringer som vi står overfor innenfor området akvakultur. Vi håper at arbeidsgruppens innstilling skal kunne gi oss et godt grunnlag å arbeide videre på. Jeg vil også nevne at det på budsjettet for inneværende år er opprettet sju stillinger som oppdrettskon-sulenter ved fiskerisjefkontorene. Jeg håper at det etter hvert skal bli mulig å opprette flere slike stillinger.

Kamp mot fiskeesykdom

På kort sikt er det kanskje likevel kampen mot fiskeesykdommene som er det viktigste. Her er det behov for større forskningsinnsats, bedre utbygging av veterinærenheten og større labo-ratoriekapasitet. På dette område er det allerede etablert et visst samar-beide mellom næringen, Landbruksdepartementet, Fiskeridepartementet og forskningsinstitusjonene. I den forbindelse er det positivt at næringen selv nå er innstilt på å gi økonomisk støtte til forskningsarbeide.

Når det gjelder veterinærenheten så er Landbruksdepartementet nå igang med å vudere hva som kan gjøres for å bistå oppdrettsnæringen. Jeg håper at det etter hvert kan gi resultater. Forøvrig har jeg tro på at det samarbeid som nå er etablert mellom næringsmiddelkontrollen, veterinærenheten og Fiskeridirektoratets kontroll-verk – vil gi positive resultater.

Det høringsnotat som idag foreligger til behandling og den debatt som dette har skapt, vil bli et viktig grunnlag for det videre arbeid med å trekke opp retningslinjene for den offentlige forvaltning av oppdrettsnæringen.

Jeg skal i det følgende koncentrere

Oppdretterne løyver 2 millioner til sykdomsforskning

På Fiskeoppdretternes Salgslags årsmøte ble det reist kritikk mot statens engasjement, eller manglende engasjement i sykdomsforskning hos fisk. Flere av innleggene konkluderte med at det offentlige på dette området ikke har ivaretatt sin forpliktelser overfor næringa.

Nå vil oppdretterne ta medisinskeia i egen hånd. Årsmøtet vedtok enstemmig å bevilge to millioner kroner til sykdomsforskning på oppdrettsfisk innenfor prosjektet «Frisk Fisk». Først og fremst skal Hitrasyken bekjempes. Bruken av disse

midlene skal somordnes av ei rådgivningsgruppe opprettet mellom NFFR og Norges Landbruksvitenskapelige Forskningsråd, dog slik at Fiskeoppdretternes Salgslag og Fiskeoppdretternes Forening skal være med å bestemme hvilke prosjekt som skal støttes.

I vedtaket heter det blant annet at salgslaget er innstilt på å bevilge ytterligere midler dersom dette skulle være påkrevd eller ønskelig.

Adm. dir. i Fiskeoppdretternes Salgslag, Odd Steinsbø.

meg om en del av de viktigste spørsmål som tas opp i notatet.

For ordens skyld gjør jeg oppmerksom på at mine synspunkter må betraktes som foreløpige og at den endelige avgjørelse vil bli tatt etter at alle høringsinstanser har uttalt seg. Jeg skal først komme tilbake til den videre behandling av denne saken.

Til nå er det kommet inn ca. 130 uttalelsjer til høringsnotatet. Mesteparten kommer fra kommuner og fylkeskommuner, men det er også kommet noen få fra næringsorganisasjoner.

Fortsatt konsesjonsordning

Når det gjelder selve hovedspørsmålet i høringsnotatet, går de fleste uttalelsene inn for å beholde gjeldende konsesjonsordning. Flertallet mener at det fortsatt skal være en offentlig oppgave å tilpasse produksjonen til omsetningsmulighetene, men det er også flere som mener at næringsorganisasjonene må trekkes inn når det gjelder vurderingen av omfanget av nytildelinger.

En del av høringsuttalelsene støtter departementets syn når det gjelder den nærmessige konsesjonsbehandling, men det er også noen som ikke har kommentert spørsmålet i det hele tatt.

Det synes å være bred enighet om at de generelle krav til lokalisering av et anlegg med hensyn til forurensningsmessige og veterinære forhold, må skjerpes. Det synes også å være

enighet om at det bør stilles krav til lokalitetene utover de minstekrav som i dag er lovhjemlet. Det gjelder f.eks. krav til vanntemperatur, gjennomstrømming osv. Fra Finnmark er det imidlertid pekt på at lave vanntemperaturer ikke må tillegges så stor vekt at fylket utsukkes fra å drive oppdrett.

Anleggenes plassering er viktig av flere grunner. For det første må anleggene selvagt plasseres slik at de ikke er til hinder for ferdelsen på sjøen. Dessuten må det legges stor vekt på de forurensningsmessige sider av saken. Det gjelder både den forurensning som anleggene skaper og den virkning forurensninger har f.eks. når det gjelder sykdom hos fisken. Men anleggenes plassering er også av stor betydning for resultatet av oppdrettsvirksomheten.

Det vil derfor være i næringens egen interesse at det stilles strenge krav til anleggenes lokalisering. Nye krav på dette området bør også gjøres gjeldende for allerede etablerte anlegg, men her vil det være behov for fleksible overgangsordninger. Det er også mye som taler for at en oppdretter bør ha flere lokaliteter, slik at det kan drives vekselbruk. Når det gjelder eventuelle krav til temperaturer må det selvagt tas hensyn til de ulike forhold som vi har langs vår lange kyst.

På bakgrunn av den brede enighet som det synes å være i disse spørsmål, vil departementet nå arbeide videre med saken for å komme fram til de krav som bør stilles til lokaliseringen av

et anlegg. I dette arbeidet vil vi stå i nært kontakt med næringens organisasjoner, forurensningsmyndighetene, veterinærtjenesten og andre faglige miljøer.

Eierstruktur

Det synes å være bred enighet blant høringsinstansene om at oppdrettsnæringen så langt som mulig må baseres på en selveierstruktur. Når det gjelder fordelingen av eierinteressene, støtter de fleste departementets forslag om at de driftsansvarlige skal ha 51% av eierinteressene. Det synes også å være en gjennomgående oppfatning at det ikke skal være anledning til å ha majoritetsinteresser i flere anlegg. Derimot er det enighet om at man skal kunne ha minoritetsinteresser i flere anlegg, men endel mener at det ikke skal være anledning til å ha eierinteresser i mere enn tre anlegg.

Når det gjelder eierstrukturen må hovedregelen være at de driftsansvarlige skal ha styringsretten over anlegget. Det vil imidlertid kunne oppstå en lang rekke situasjoner hvor denne hovedregelen må fravikes.

I forbindelse med refinansieringen av oppdrettsanlegg skjer det ofte at eieren må trekke inn kapital fra banker, oljeselskap, industribedrifter og forskjellige private interesser. I slike tilfeller stilles det som regel krav om eierandeler i anlegget. Man vil da stå overfor den situasjon at man enten må la anlegget gå konkurs eller tillate endrin-

ger i eierstrukturen som bryter med hovedprinsippet.

Det kan også oppstå situasjoner der konkurs eller dødsfall fører til eierskifte og der det vil være klart urimelig å forlange at eierne skal drive anlegget. I slike tilfeller vil det kunne bli nødvendig å fravike hovedregelen.

Vi har dessuten spørsmålet om sammenslåing av konsesjoner for å få en mer rasjonell drift. I slike situasjoner vil det kunne oppstå problemer med eierstrukturen.

Jeg føler at det på dette området er behov for avklaring av en rekke spørsmål og vil derfor ta kontakt med oppdrettsforeningen slik at vi kan få drøftet igjennom hele sakskomplekset.

Kvalifikasjoner

Det synes å være stor enighet om at det bør stilles visse krav til kvalifikasjoner hos oppdretterne. Enkelte har imidlertid pekt på at opplæringstilbudet idag er for dårlig og at kravene som er foreslått i høringsnotatet synes å være for bastante.

Jeg er enig i at opplæringstilbudet når det gjelder fiskeoppdrett ennå ikke er godt nok. Imidlertid finnes det idag en rekke tilbud som gir en viss innføring i næringen og krav om kvalifikasjoner må selvsagt ta utgangspunkt i de undervisningstilbud som finnes. Det vil dessuten være nødvendig med fleksible overgangsordninger. Før de endelige krav på dette området fastsettes, vil saken bli drøftet med oppdrettsforeningen og jeg tror det skal være mulig å finne frem til fornuftige løsninger.

Anleggenes størrelse

Som kjent foreslår departementet at det settes øvre grense på anleggenes størrelse på 10.000 m^3 . De fleste høringsinstanser foreslår imidlertid 8.000 m^3 og heller flere tillatelser.

Jeg skal ikke ta stilling til dette nå, men har lyst til å peke på at spørsmålet om størrelsesavgrensning også må sees i sammenheng med spørsmålet om en næringmessig konsesjonsbehandling. Dersom Stortinget slutter seg til departementets opplegg, vil det være relativt enkelt å sette den øvre grense til 8.000 eller 10.000 m^3 . Men dersom Stortinget vedtar at det fortsatt skal være en næringmessig konsesjonsbehandling, må en økning av oppdrettsvolumet i eksisterende anlegg vurderes i forhold til antall nye konserjoner. Jeg er imidlertid enig i at det er

nødvendig at anleggene får en slik størrelse at det gir grunnlag for rasjonell drift, men her kan det lett bli en konflikt mellom de etablerte anlegg og de som ønsker å komme inn i næringen.

Når det gjelder selve hovedspørsmålet i høringsnotatet, er det som sagt et klart flertall av høringsinstansene som går inn for å beholde den nåværende konsesjonsordning.

Jeg skal ikke legge skjul på at jeg er skuffet over dette resultatet. Det synes dessverre å være en utbredt oppfatning at alle næringmessige problemer kan løses gjennom offentlige reguleringer. Slik er det naturligvis ikke, og det er en farlig illusjon å tro at myndighetene kan gi sikkerhet for at enhver virksomhet skal bestå uansett hvordan markedene utvikler seg. Fiskeoppdrettsnæringen må som kjent konkurrere på markeder ute i verden. Det er derfor markedet som kommer til å avgjøre utviklingen i næringen.

Periodevis vil det kunne oppstå problemer på markedet, og det blir næringen nødt til å tilpasse seg – uansett hvilken konsesjonsordning man enn har.

Slik loven av 1981 er utformet, påligner det myndighetene et stort ansvar når det gjelder å balansere totalproduksjonen i forhold til markedsmulighetene. Hvorvidt myndighetene kan bli økonomisk ansvarlig i tilfelle man tar feil, og det blir overproduksjon, skal jeg la ligge her.

Jeg finner det imidlertid svært lite sannsynlig at vi innen fiskeriforvaltningen skal kunne bygge ut en markedskompetanse som kan foreta en selvstendig vurdering av markedsforholde 3 til 5 år fremover i tiden.

Selvsagt vil man kunne innhente uttalelser fra næringens organisasjoner, slik enkelte har foreslått, men det påligger myndighetene å foreta en selvstendig vurdering av saken. Dersom en utelukkende skulle bygge på uttalelser fra næringens organisasjoner

ner, vil det lett kunne hevdes at man setter bukken til å passe havresekkene.

Myndighetene må derfor foreta sin egen vurdering, selv om det knytter seg mange usikkerhetsmomenter til en slik vurdering. Den største usikkerheten gjelder markedsurvirkningen.

En avgjørelse om nye konsesjoner må baseres på en vurdering av markedsutsiktene tre til fem år frem i tiden og det sier seg selv at slike vurderinger er usikre. Det er imidlertid ikke bare markedet og antall konsesjoner som avgjør utviklingen i oppdrettsnæringen. Også anleggenes størrelse, utnyttelsesgraden av det tildelte konsesjonsvolum, lønnsomheten i produksjonen og en rekke andre forhold vil påvirke utviklingen. I vanlig fiske vil det eksisterer klare biologiske rammer for hvor stor produksjonen kan bli. Men i fiskeoppdrett, som i alt annet næringsliv, vil produksjonen naturlig måtte justere seg etter markedsforholdene.

Markedsmekanismen må avgjøre

Jeg mener derfor at det riktige vil være å la markedsmekanismen, her som ellers, få avgjøre den langsigtede utviklingen i produksjonsnivået.

På grunn av den usikkerhet som er knyttet både til produksjons- og markedsforhold, og det ansvar som myndighetene er pålagt gjennom en næringmessig konsesjonsbehandling, skal en ikke se bort fra at myndighetene kan komme til å føre en restriktiv konsesjonspolitikk – for å være på den sikre siden.

Produksjonen vil da lett kunne bli mindre enn hva markedet kan avta, og såvel næringen som landet lider et tap i forhold til hva resultatet kunne ha vært under en friere tilpasning.

Jeg har lyst til å gjøre det tankeeksperiment å forutsette at loven av 1973 hadde vært utformet slik som 1981-loven er. Den gang, i 1973, var antakelig visjonen om markedspotensi-

VALG

Det ble ingen endringer i styrets sammensetning:

Styret i Fiskeoppdretternes Salgslag består nå av Sivert Grøntvedt, varamann Øystein Meland. Ragnar Sjåvik, varamann Steinar Olaisen. Thor Mowinckel, varamann Magne Sekkingstad. Egil M. Øksenvåg, varamann Marius Eikremsvik. Steinar Østerbø, varamann Berent A. Hatlem.

Fremdeles gode utsikter for oppdrettsnæringen?

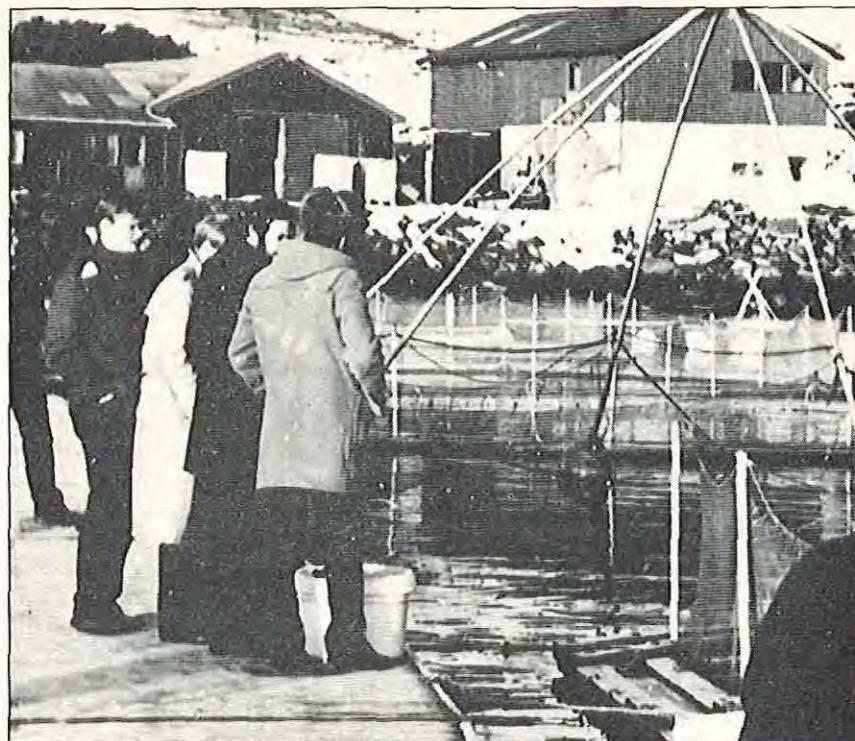
alet knyttet til et håp om å selge 2.-3.000 tonn ørret. Oppdrett av laks var såvidt inne i en famlende startfase.

Dersom man da skulle ha rasjonert ut nye konsesjoner i samsvar med markedsutsiktene, er det stor fare for at svært få av de som nå har anlegg og driver stort, ville kommet i betrakning. Vi ville i alle fall ganske sikkert ikke hatt de faglige miljøene som etter hvert er skapt på steder som Helgeland, Frøya, Smøla, Austevoll osv.

Det er derfor et tankekors at det nettopp er fra slike steder at en del av den sterkeste skepsisen kommer, når det gjelder å løsne litt på bindingene i dagens oppdrettslov.

Det er imidlertid interessant å merke seg at argumentasjonen mot en liberalisering av oppdrettsloven etter hvert har endret karakter. Den første tiden var det hovedsakelig redselen for overproduksjon i forholdet til markedet, som var hovedbegrunnelsen. Nå innrommes det at markedsutsiktene er langt bedre enn man trodde for få år siden og at markedene ikke lengre synes å være noen vesentlig hindring for en ekspansjon i næringen. Argumentet om overproduksjon i forhold til markedet er derfor forlatt av mange og istedet er det nå frykten for sykdommer hos fisken, manglende veterinærjeneste og annen offentlig service, som er hovedbegrunnelsen.

Jeg er enig i at oppdrettsnæringen ikke bør ekspandere raskere enn at man klarer å holde kontroll med sykdomsproblemene. Jeg er også enig i at utbygging av veterinærjenesten og kvalitetskontrollen, må stå i et rimelig

forhold til ekspansjonen i næringen. Men dersom det er dette som er hovedproblemet, – så bør man søke å regulere tilgangen på nye konsesjoner ut fra slike kriterier og ikke ut fra markedsmessige vurderinger. Både i den nå gjeldende lov og i høringsnotatet er veterinære forhold satt opp som et selvstendig kriterie for å nekte konvensjon.

Dersom det er enighet om at det er de veterinære forhold som er hovedproblemet for en ekspansjon i næringen, så bør vi kunne drøfte hvordan man kan regulere tilgangen på nye konsesjoner ut fra slike kriterier. På det området tror jeg det skulle være mulig å komme frem til brukbare løsninger.

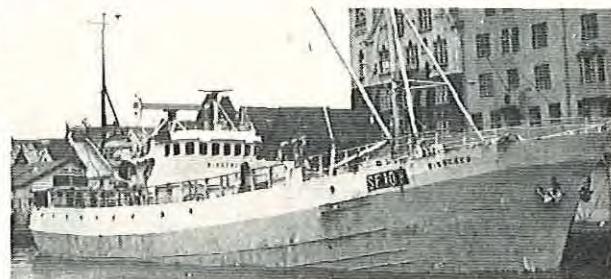
La meg så til slutt si litt om den videre behandling av denne saken. Når uttalelsene fra oppdrettsforeningen og Norges Fiskarlag foreligger, vil vi i departementet vurdere de innkomne uttalelsene og ta stilling til den videre behandling. Allerede nå er det imidlertid klart at det er bred enighet om en rekke endringer i oppdrettspolitikken. Mange av disse er av en slik karakter at de bør forelegges Stortinget. Departementet tar derfor sikte på å legge saken frem for Stortinget så snart som mulig. Innholdet i proposisjonen til Stortinget kan jeg selv sagt ikke si noe om idag, men jeg er innstilt på en nærmere drøfting med oppdrettsforeningen før proposisjonen fremmes.

Storsild ved Stad

– Vi har også tidligere observert gytesild i området Kråkenes, men etter rapportene å domme er det i år et større innsig enn vanlig, sier havforsker Ingolf Røttingen til Fiskets Gang, etter at Fiskeridirektoratet i samarbeid med Havforskningen nå har engasjert snurperen «Rindenes» på et femdagers tokt etter storsild sørvest av Stad.

Fiskere i området har i det siste fått mye storsild på torskegarn, og det meldes om en aldri så liten sildfeber i Sogn og Fjordane.

Ingolf Røttingen understreker imidlertid at det er alt for tidlig å si noe om dette innsiget, før man har fått analysert fangsten fra «Rindenes».

Snurperen «Rindenes» er i disse dager på leitung etter storsild sørvest av Stad.

Minneord om Helge Johannes Eide

Måndag 14. mars d.å. fekk vi den triste bokskapen at disponent Helge Johannes Eide i Hordafisk S/L brått var reven bort i ein alder av berre 52 år.

Med Helge Johannes Eide sin bortgang har fiskarane i Hordaland mista ein ihuga og god talsmann, og Fiskeridirektoratet ein høgt verdsett samarbeidspartner i saker som gjeld fiskeomsetnaden i laget sitt distrikt.

Helge Johannes Eide hadde ein god bakgrunn og var sers godt rusta for dei krevjande oppgåvane som han var sett til å arbeide med, seinast som disponent i Hordafisk S/L.

Etter at han var ferdig med si skuleutdanning i 1953, arbeidde han ei tid (1953–60) som reknakapsmann i eit entreprenørfirma i Norheimsund.

I åra 1960–64 hadde han den krevjande oppgåva som reknakapsjef i det norske fiskeriprosjektet i Kerala under det norske hjelpeprogrammet for India (Indiafondet).

Deretter (1964–69) var han tilsett som skrivær i Noregs Mållag. Han var alt den gongen og seinare i livet eit ihuga talsmann for målsaka.

Frå 1969 og fram til 1975 var han

tilsett som kontorsjef i Hordafisk S/L. I 1975 overtok han stillinga som disponent i same salgslaget, ei oppgåve som han var sers godt rusta for og sterkt opteke av.

Det som sermerkte Helge Johannes Eide som leiar av Hordafisk S/L var hans store interesse for å fremja fiskarane si sak, gjennom ein ihuga innsats og eit nært og godt samarbeid med fiskarane og deira talsmenn, med sine medarbeidarar i laget og med myndigheitene.

Mellom dei som fekk glede av å samarbeide med Helge Johannes Eide i mange år var Fiskeridirektoratet. Han var ein sakleg og sakkyndig representant på sitt område, ein verdig og ivrig talsmann for fiskarane, ein mann som vi alle hadde stor glede av å kjenne og å samarbeide med.

I dei to siste åra var han særlig opteke av arbeidet med å bygge ut og betra laget sitt avtaks- og produksjonsapparat, gjennom eit nytt og moderne produksjonsanlegg i Porsviken i Sund. Planane for dette nyanlegget er no ferdig utarbeidde og finansieringa er også brakt i orden. Diverre fekk han

ikkje være med på å gjennomføre denne store utbyggingsoppgåva.

Gjennom si personlige haldning og vilje og evne til å samarbeide med og omgåast andre menneske, er vi mange i dag, både i inn- og utland, som djupt vil sakna ein god kollega og ein god ven.

Vi lyser fred over hans minne.

Hallstein Rasmussen

DUF-midler

Styret i Distriktenes utbyggingsfond disponerte 67,9 millioner kroner av fondets midler i sitt månedlige møte 3. mars. Beløpet ble fordelt på 44 søkere som fikk 75 tilsagn om lån, garanti for lån og forskjellige tilskott.

Av totalbeløpet var vel 30,9 millioner kroner lån, 9,1 millioner kroner garanti for lån, 26 millioner kroner investeringstilskott, 1,6 millioner kroner tilskott til undersøkelser og planlegging og 147.000,- kroner tilskott til flytting og opplæring.

Fiske og fiskeindustri fikk 21 tilsagn på i alt 27,1 millioner kroner.

Reidar Olsen, Skjånes, er bevilget en halv million kroner i lån og investeringstilskott til fullfinansiering av oppbygging av fiskeanlegget etter brannen i 1978.

Eivind Lund A/S, Nord-Lenangen, er bevilget 300.000,- kroner i lån til fullfinansiering av utbygging av rekeanlegget.

Bernt Hansens Eftf., Sommarøy, er bevilget 2,7 millioner kroner i lån og investeringstilskott til delvis finansiering av investeringar i fiskeforedelingsanlegget.

Investeringene vil øke kapasiteten, modernisere anlegget og rasjonalisere produksjonen.

Torsken tomteto- og industrielskap A/S, Gryllefjord, er bevilget 2,75 millioner kroner i lån og investeringstilskott til fiskeriserviceanlegg i Gryllefjord.

Torsken Fiskeriservice A/S blir eneste leietaker i industriutleibygget.

Torsken Fiskeriservice A/S, under stifting, Gryllefjord, er bevilget 220.000,- kroner i lån og investeringstilskott til investeringar i maskiner og utstyr i forbindelse med drift av fiskeriserviceanlegget i Gryllefjord. Samtidig er det bevilget delvis garanti for et driftslån på 300.000,- kroner.

Torsken Fiskeriservice A/S skal ha som oppgave å være et serviceorgan overfor spesielt linfiskerne i Torsken kommune. Hovedarbeidsområdet vil være å anskaffe og leie ut linebruk. Etableringen vil i første omgang gi 3 nye arbeidsplasser.

John Johnsen & Co., Åmøyhamn, er bevilget 380.000,- kroner i lån og investeringstilskott til fullfinansiering av nytt produksjonsanlegg.

Syrekonservering ny inntektskilde:

FISKEAVFALL ER FÔRRESSURS

Fiskeavfall har stort sett alltid vært kastet på havet. Dette er allikevel en ressurs, da avfallet har en like stor næringsverdi som de råvarene som brukes. Fôringsforsøk over flere år har vist at syrekonservert fôr av slikt avfall, ikke ligger tilbake i kvalitet, i forhold til frysetørret fôr.

Flere anlegg for maling av avfall og bland-

ing av dette til surfôr er allerede i drift. Metoden er enkel og lite kapitalkrevende, og er idag tilpasset både anlegg i land og ombord i større båter. Om dette blir en suksess har oppdrettsnæringa fått et fôr med lang lagringstid, og fiskerne og tilvirkerne har fått en ny økonomisk ryggrad.

Arbeidet med å finne fram til et surfôr begynte allerede i 1910-åra. Man prødde da å tilsette uorganiske syrer slik som svovel og saltsyre. Forsøkene den gangen ble ikke særlig vellykkede, men ideen levde fortsatt, og i 30-åra ble det på nytt satt igang forsøk. Hypotesen denne gangen var at fisk kunne være en god proteinkilde for husdyr og mer spesifikt fjærfe.

Stor interesse

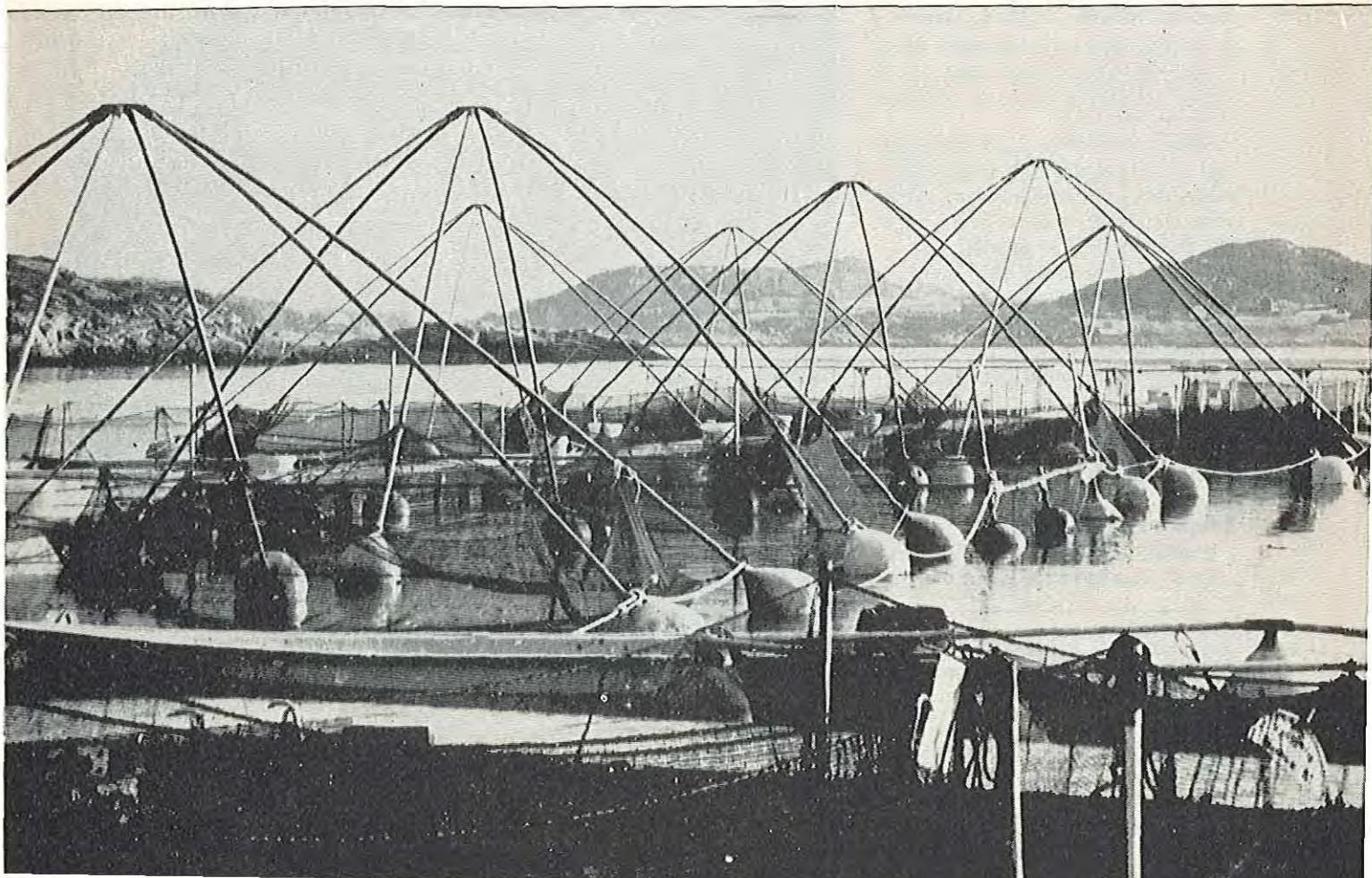
På midten av 40-tallet kom forskere ved Institutt for fjærfe og pelsdyr på Ås inn i bildet. Siden har mye av arbeidet med å finne fram til et surfôr av fiskeråstoff foregått her. I 1977 ble blant annet Erland Austreng engasjert i dette arbeidet.

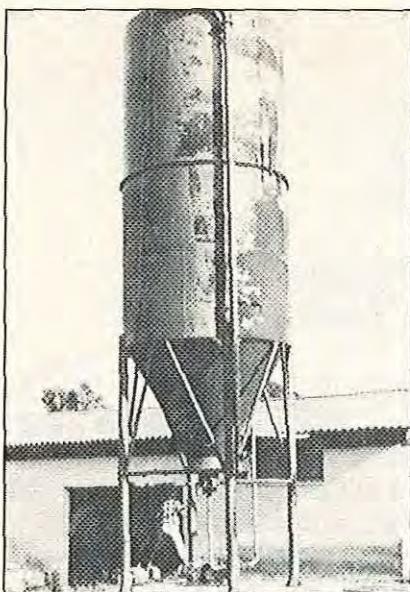
Austreng er fortsatt aktiv på områ-

det, og var en av foreleserne på et informasjonsmøte om syrekonservert fôr som nylig ble avholdt på Nordmøre.

På dette møte kom det fram at det er stor interesse for denne fôrtypen. Det er faktisk så stor interesse at de som

Forsøkene med syrekonservert mykpellets har pågått ved Forskningsstasjonen for faksefisk på Averøya.

Surføret kan oppbevares i tanker av aluminium eller stål: Plast kan også brukes.

arbeider med det får forespørsler til alle døgnets tider. At interessen etterhvert også er blitt til aktiv handling og dermed bruk av surfør, er mye basert på de resultatene som er oppnådd ved Forskningsstasjonen for laksefiske på Averøy på Nordmøre.

Maursyre

Her har surføret vært brukt i flere år med godt resultat. Dette er allikevel å gå løs på utviklingen i gal ende, for da Austereng begynte med dette var det bare en mengde ideer og spørsmål som svirret i luften.

Disse har hele tida vært ledetråden, og her kan nevnes at man blandt annet måtte finne ut hvilke syrer som konserverte tilfredsstillende, og hvordan god fôrkonsistens kunne oppnås.

Det var også viktig om fisken ville godta dette føret, og om kvaliteten av fisken ble forringet. Et viktig spørsmål for hele sammenhengen var også hvilke råstoff som kunne benyttes.

Det har i årenes løp vært igang forsøk med i alt 30 forskjellige syrer. Det er allikevel maursyren som har vist de mest lovende resultatene. I tillegg til gode resultater er denne syra også lett å få fatt i og relativt billig.

Hvorfor har det så vært nødvendig å sette så mye inn på å finne fram til et

Etter blanding av surfor og sildemel fremkommer et mykpellets som er et reelt supplement til tørrfôr.

surfôr? Ifølge Austreng har dette sammenheng med at et slikt fôr har mange fordeler sammenliknet med tørrfôr, som til nå har vært vanlig i fiskeoppdrett. Harskning har lenge vært et problem når det gjelder tørrfôret. Slikt fôr kan da også vanskelig lagres lenger enn 12 måneder selv ved nedfrysing (noe lenger for magert tørrfôr).

At brukes

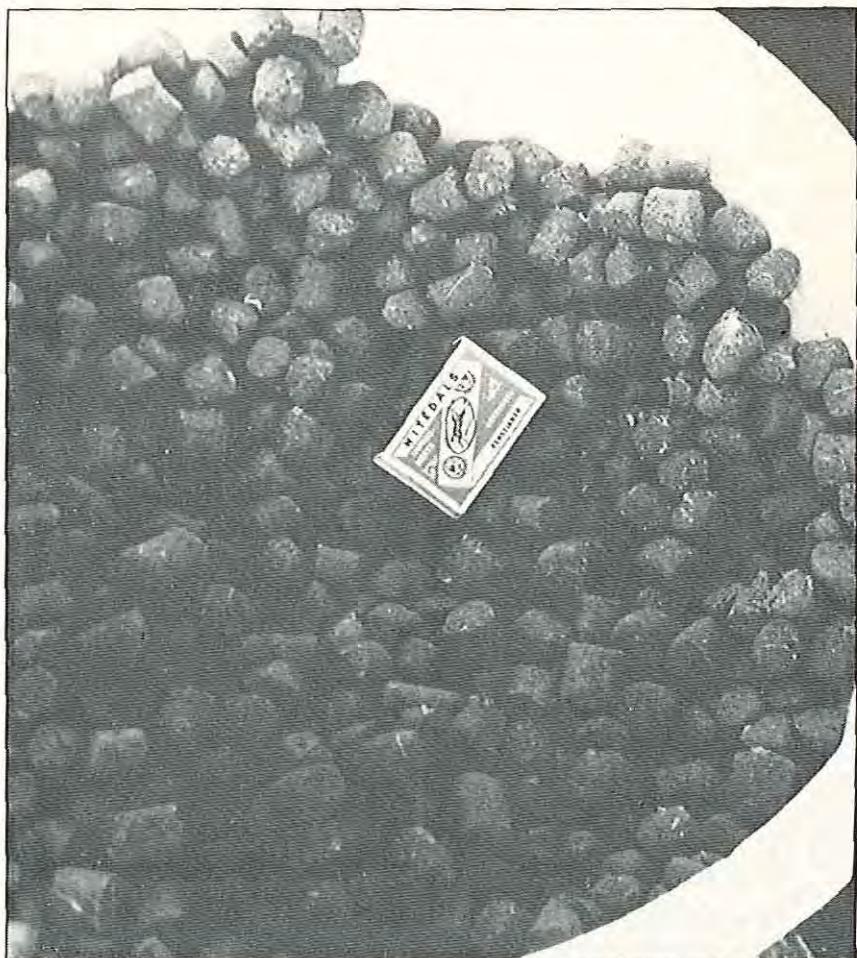
Surføret er tenkt lagret på store tanker ved oppdrettsanleggene. Selve produksjonen av føret kan enten foregå på føltet eller i anlegg på land. Den tradisjonelle måten å foredle fisk på tilsier at mye av fisken går til spille. Med de sterkt reduserte fiskeressurser vi har idag, ja rett og slett mangel på råstoff, er bedre utnytting av fisken en av de veier en må gå for å tyne ressursen så og si til beinet.

Ved produksjonen av surfôr er faktisk også bein en ressurs. Alt det som tidligere er blitt kastet over bord blir i denne produksjonsprosessen malt til en grøt som i sin tur tilsettes syre.

Hvert år går det tapt omlag 200.000 tonn med fiskeavfall her i landet. Avfall er pr. definisjon noe som ikke blir brukt, men her er faktisk en metode som gjør avfall til et verdifullt råstoff. Det er med andre ord dekning for å si at fiskeavfall ikke er avfall lenger.

40% sildemel

Om vi går tilbake til produksjonsprosessen er føret etter syretilsetningen blitt til en lett flytende masse. Denne er lett å håndtere i og med at den lett lar seg pumpe. Det er dette surføret som blir lagret til senere bruk. Fôret lar seg lagre i lang tid, men det som skaper det endelige føret eller pellets er allikevel tilsetting av sildemel. Dette melet har fantastisk god oppsugingsevne, og skaper, ved blanding til surføret, et konsistent pellets som er klar for servering til laks eller regnbueørret. Om surføret kan lagres over lengre tid, må allikevel det endelige føret behandles som ferskvare. Det er dermed nødvendig å ha et blandingsanlegg ved hvert oppdrettsanlegg som bruker dette

føret. Det har vist seg at den ideelle blandinga inneholder omlag 40% silfremel.

Det er imidlertid ikke snakk om investeringer av særlig størrelse, og det skulle være overkommelig for de aller fleste. Det kan også være snakk om et sentralanlegg for slik blanding i en region med flere oppdrettsanlegg.

Også til pelsdyr

På de båtene som har produksjonsanlegg ombord foregår dumping av avfallet på havet. Idag er det installert anlegg for produksjon av surför ombord i to trålere, og flere kommer etter. Her blir avfallet samlet og malt i en kvern. Etterpå tilsettes syren og surför er klar til tapping over på tank ved et fiskeforedlingsanlegg eller direkte til oppdrettsanlegg (se figur). Oppdretterne må ha før uansett, og både for foredlingsindustrien og fiskerne innebærer dermed surför en ny inntektskilde.

Surför er imidlertid ikke bare aktuelt for levering til oppdrettsanlegg. Pelsdyroppdrettere har også vist stor interesse for dette, og det er da også derfor Landbrukshøyskolen på Ås og forskere derfra er med i dette bildet. I Danmark bruker f.eks. pelsdynæringa omlag 15% surför.

God kvalitet

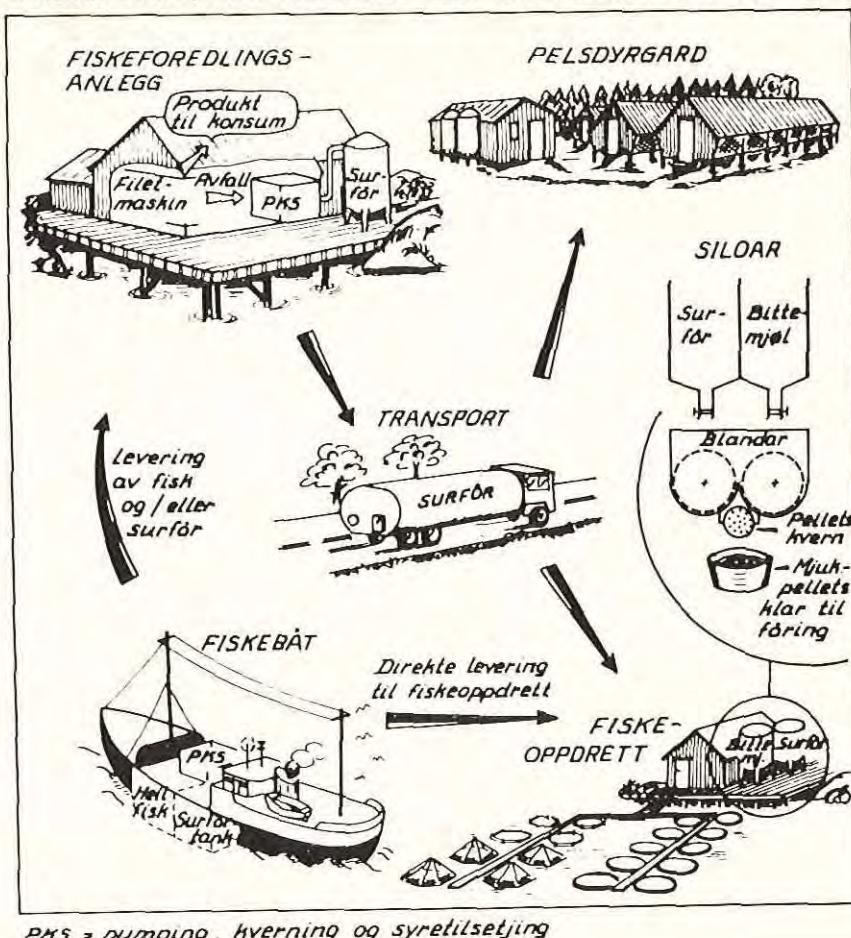
At dette er en reell inntektskilde uten alt for store risikofaktorer har sammenheng med at konserveringen kan gjøres hvor som helst. Man slipper da lang transport og dyre innfrysingsanlegg eller venting på innfrysning slik tilfellet hadde vært om føret skulle frysekonserves.

Harskning har som nevnt vært et stort problem for brukerne av tørrfør. Ved langtidslagring av surför har dette vist seg mindre utsatt for harskning. Et effektivt middel er forøvrig å tilsette antioksydant.

Når det gjelder sikring mot sopp og bakterievekst har det vist seg nødvendig å tilsette sorbinsyre. Denne syren brukes forøvrig også i menneskemat.

Når det gjelder virkning av syrekonservert før har det ikke vært observert noen forandring på fisken i forhold til kontrollfisken føret med tørrfør. Ved Forskningsstasjonen for laksefisk på Averøya har man gitt fisken surför hele livsløpet, uten at dette har gitt noen uheldige effekter. Veksten har vært

PRODUKSJON, DISTRIBUTSJON OG BRUK AV FISKESURFØR

PKS = pumping, kverning og syretilsettning

god, det samme har kvaliteten på fisken. Det er allikevel funnet små forandringer i lever og nyre. Dette var stort sett i begynnelsen av forsøksperioden. Senere undersøkelser har ikke påvist de samme forskjeller.

Råstoff viktig

Forutsetningen for et godt før er at råvaren også er av god kvalitet. Konserveringen vil ikke forbedre kvaliteten på produktet, og Erlend Austreng sier det slik til Fiskets Gang: – Om vi mennesker får bedrevet mat blir vi dårlige i magen. Laksen er ikke forskjellig fra oss i så måte, og dårlig kvalitet på føret slår dermed ut i dårligere kvalitet – og i sin tur på lønnsomheten for oppdretterne. Jeg mener ned andre ord at råstoff til fiskeføret skal være av samme kvalitet som råstoff til menneskeføde.

Godt råstoff gjelder også fiskeavfallet, og den nye konserveringsmetoden ørver bare å holde kvaliteten på føret på høyest mulig nivå lengst mulig.

Som tidligere omtalt er dette en

enkel og billig metode. Der det brukes fôrfisk, blir denne først malt for deretter å gå over i blanderen der syra blir tilsat. Syremengden blir tilsat etter mengden fisk, og dermed er surføret klar til lagring.

Lang lagring

Ved et fiskeforedlingsanlegg kan både slo, hode, skinn og bein samles og ledes over i en kvern gjennom en enkel pumpe. Her kan syra tilsettes i kverna eller i lagringseenheten, men det er svært viktig at den blir blandet godt inn i massen.

Disse prosessene kan også foregå ombord, og firma Senta på Hamar har utviklet et automatisk anlegg som idag er å finne ombord i to trålere. Kostnadene for et slikt anlegg ligger idag på omlag 450.000 kroner.

Selve lagringen av surføret kan foregå i både kar, tanker og siloer.

Ved forsøksstasjonen har man tidligere lagret surføret i over ett år i større plastkanner ved vanlig utetemperatur,

uten at dette har forringet kvaliteten av føret.

Det er viktig å være oppmerksom på at det må røres i lagringsmassen av og til. Dette fordi fettet har en tendens til å skille seg fra massen og flyte opp etter en tid. Tyngre deler av føret slikt som proteinrik væske og partikler av skinn og bein har vist seg å synke ned.

Varsom tilvenning

Surfør har vist seg å være et verdifullt supplement til tørrføret på markedet. Det er allikevel viktig å prøve seg fram forsiktig om man velger å prøve denne førtypen. Særlig kan det tenkes at større laks vil reagere på forandringer i føret. Det kreves gradvis tilvenning, og der man tidligere har gitt laksen et

mykpellets av f.eks. frossen fisk og bindemel, kan man gradvis redusere andelen fisk og tilsette surfør isteden. Varsomhet i tilvenningen er her det viktige.

Forsøkene har til nå omfattet råstoff fra fiskeavfall eller fôrfisk. Det opprinnelige råstoffet er allikevel fisken, og her viser det seg at ikke alle fiskesorter passer som bakgrunn for surfør. Det har vist seg at dypvannsfisk slik som kolmule ikke gir kvalitetsfôr. Ved bukspreng skjer det nemlig noe med fisken som gjør den vanskelig å bruke.

Avfall er nyttig

Det er ellers mye u gjort når det gjelder undersøkelser av råstoff som passer til surfør. Man er bare delvis kommet

igang med appetittforsøk, som etter hvert forhåpentligvis vil vise hva oppdrettsfisken liker best. Det ligger ihvertfall en mengde ressurser og bare venter på utnyttelse. Aktuelle navn her er for eksempel akkar. Det er nemlig bare halvparten av akkaren som går til konsum.

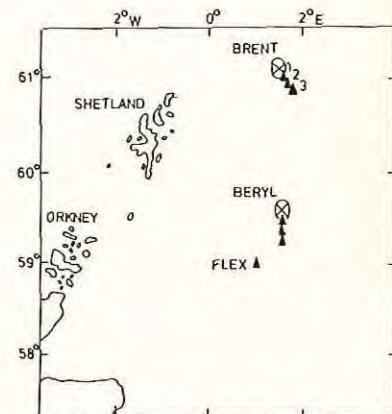
Resten er avfall, et avfall som vi tidligere har betegnet som en ressurs. Det har allerede vært foretatt undersøkelser på akkar som førmiddel, og det har vist seg at særlig regnbueørret får en voldsom økning i vekten.

Det ligger med andre ord en mengde avfallsressurser og bare venter på å bli brukt. Det vil imidlertid gå mange lakssettonn med i forsøkene som kan slette fiskeavfall av registeret over unyttige ressurser.

Varsel til sjøfarende

I tidsrommet fra 28.4. til 13.5. vil det bli utplassert vitenskapelige instrument i farvannene rundt oljefeltene Brent, Beryl og Flex (se kartet). Instrumentene blir plassert av The Department of Agriculture and Fisheries for Scotland, Marine Laboratory, Aberdeen, og vil ligge i følgende posisjoner:

BRENT oljefelt	1) 61° 01.90'N 01° 45.50'Ø, 2' SØ 2) 60° 59.00'N 01° 51.40'Ø, 6'SØ 3) 60° 56.25'N 01° 57.00'Ø, 10'SØ
BERYL oljefelt	1) 59° 30.75'N 01° 32.25'Ø, 2'S 2) 59° 26.80'N 01° 32.25'Ø, 6'S 3) 59° 22.90'N 01° 32.25'Ø, 10'S
FLEX	59° 00.00'N 01° 00.00'Ø

Brent 1 og Beryl 1 vil begge bli markert av en gul bøyestake og en merkebøye med gule blink om natta. De andre posisjonene vil bli merket med orange blåser og en merkebøye med gule blink om natta.

Fartøyer blir bedt om å holde minst 800 meters avstand for ikke å påvirke instrumentene.

Kunngjøring fra Garantikassen for fiskere

A-trygd kan først tilstås fra det tidspunkt krav om stønad blir fremmet (poststempels dato).

Telefonisk melding kan gis ved sykdom, forlis, havari (forskriftenes § 2.1 a) og forlenget verkstedsopphold (forskriftenes § 2.1. d). Dato for den telefoniske melding legges til grunn for utbetalingstidspunktet, såfremt skjema sendes innen 14 dager.

Stipend til NRK-tilsatt

Helge Otto Mathisen, NRK-Troms, har fått reisestipend av SAS og Norges Eksportråd for å se på markedsmuligheter og aktuelle distribusjonskanaler for norsk oppdrettsfisk i USA.

World Fishing populær

Den tiende World Fishing Exhibition som skal gå av stabelen i København fra 18. til 22. juni 1983 har fått enorm respons fra utstillerne. Hele kloden er representert, fra Australia til Norge – fra Japan til USA.

Forskrifter om regulering av fiske og taretråling i området nord for 58° 33' N i Rogaland fylke i 1983.

I medhold av § 3a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. resolusjon av 21. januar 1972, Fiskeridepartementets forskrifter av 2. mars 1982 og Fiskeridirektørens forskrifter av 5. april 1982, har Fiskeridirektøren 1. mars 1983 bestemt:

§ 1

I Rogaland fylke skal taretråling i 1983 være tillatt på feltene 1D, 2D, 4D, den del av 7D som ligger i Rogaland fylke, 10D, 17D, 24D og 28D som er angitt på vedheftede kartblader, bilag 1–6.

§ 2

Følgende fiske skal kunne drives uhindret på tarefelt i det tidsrom som de er utlagt for taretråling:

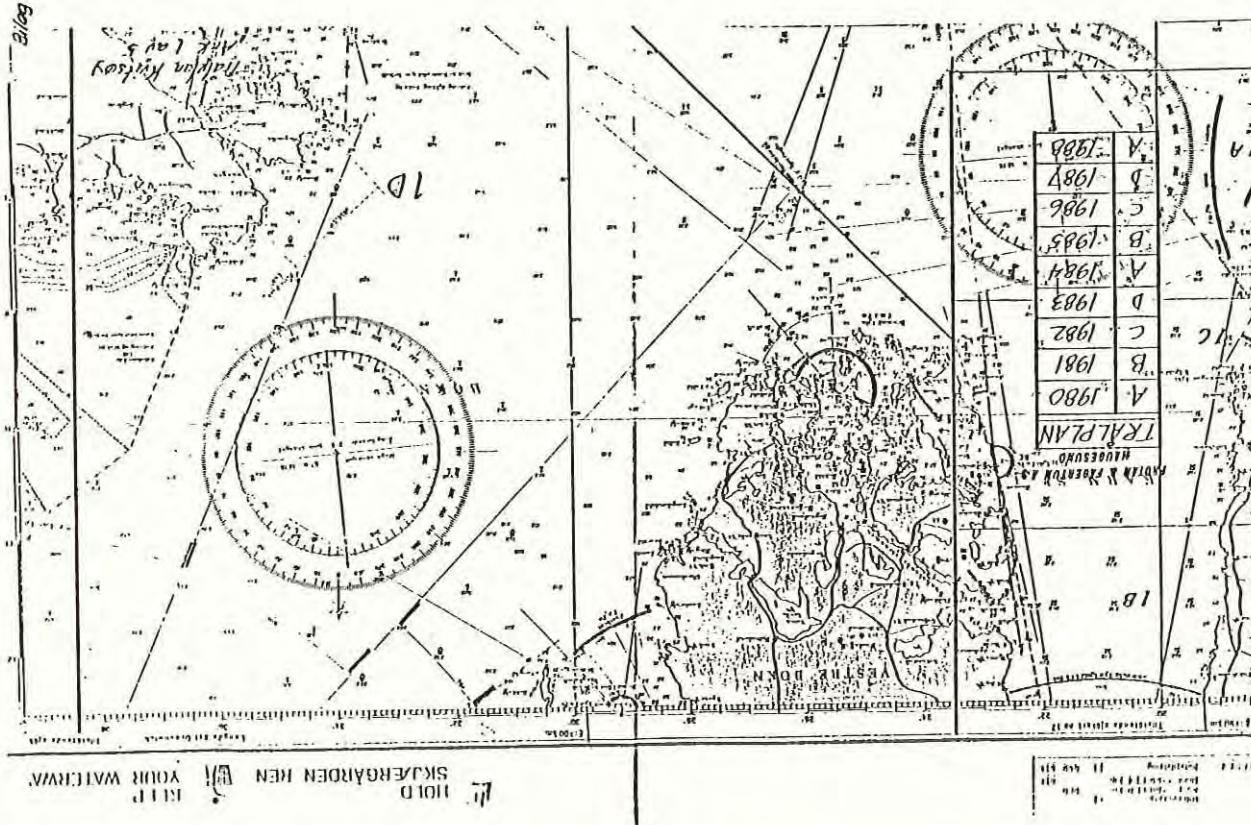
1. Notfiske etter sei og makrell. Taretrålerne må vike på steder hvor det skal kastes eller hvor det foregår slik kasting.
2. Hummerfiske i hele mai og hele oktober. Taretrålerne må innrette seg etter dette og kun tråle på steder hvor det ikke drives hummerfiske.

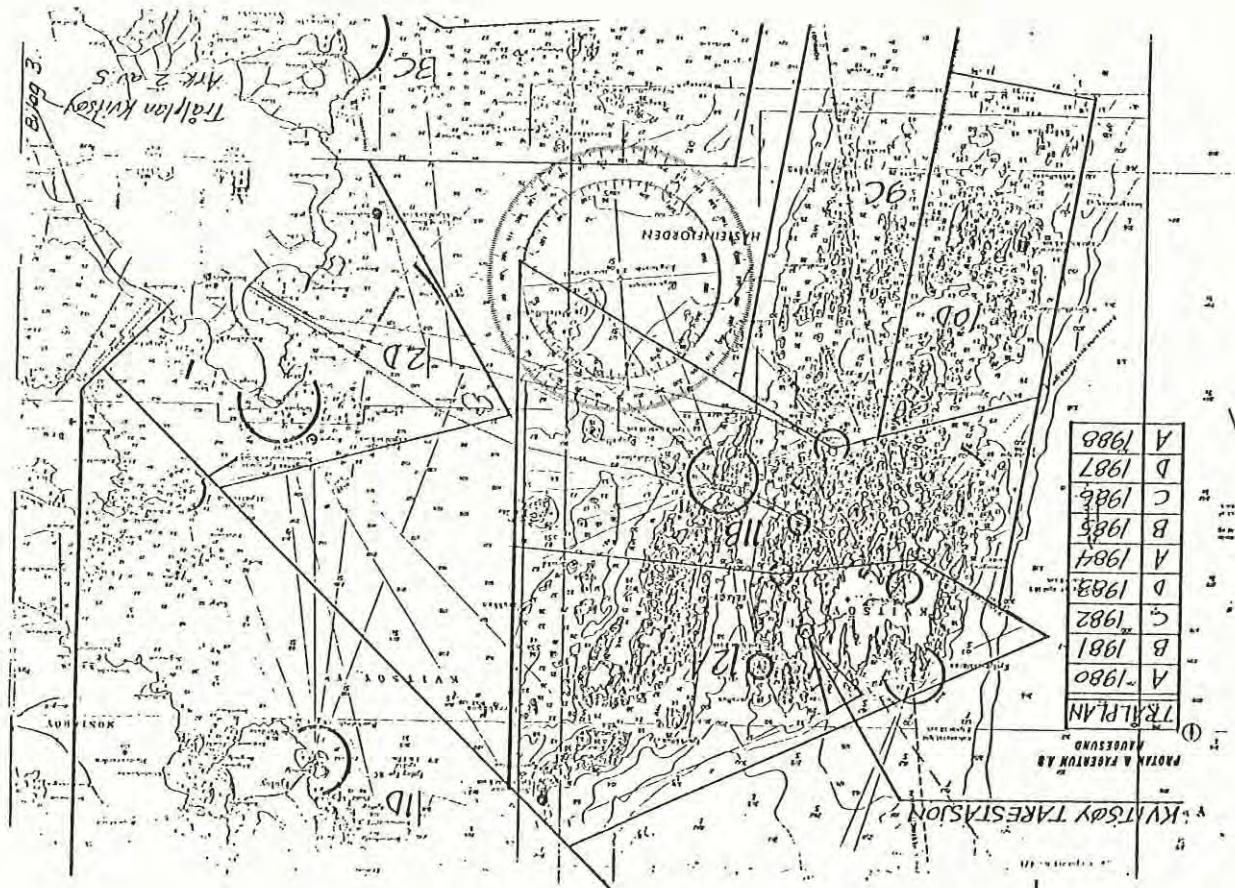
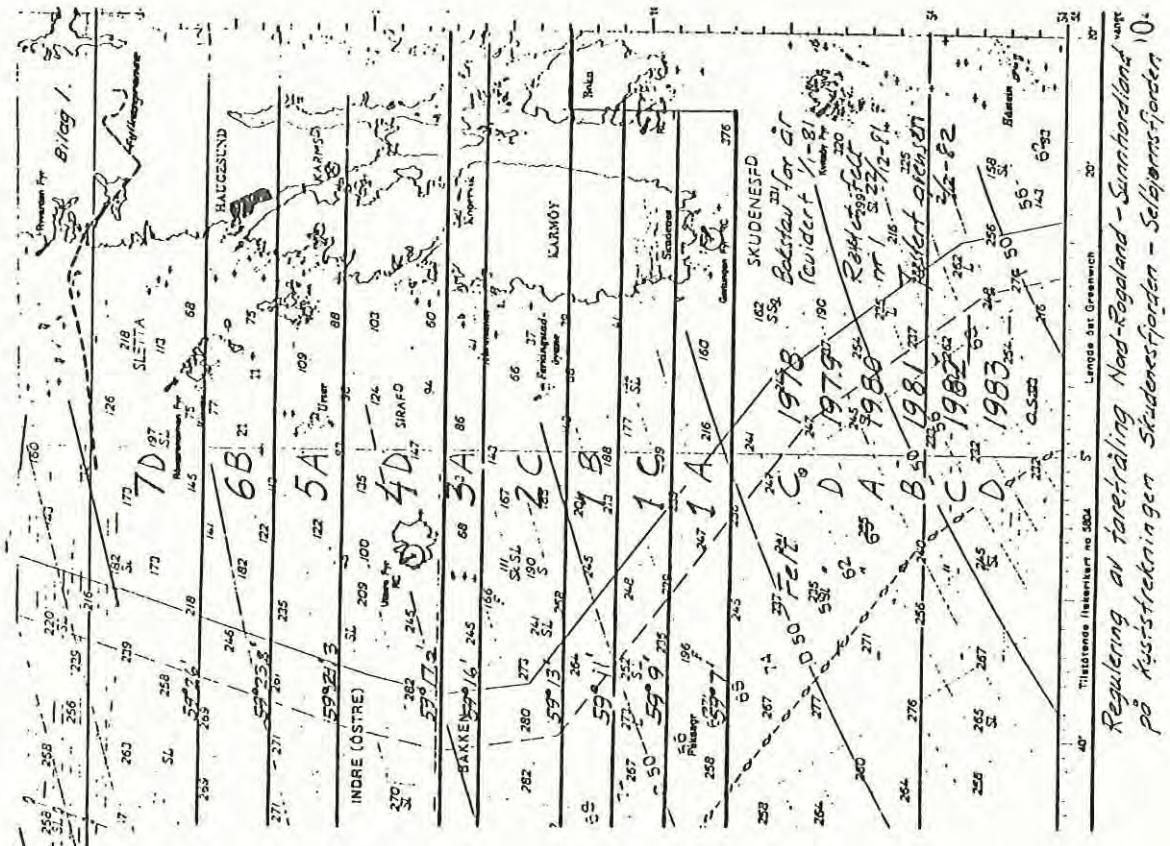
§ 3

Unntak fra disse bestemmelser kan tillates forutsatt at fylkesfiskarlaget og det firma som mottar taren er enig.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1983.

Forskrifter om endring i forskrifter av 10. desember 1982 om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° N. br. i 1983.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerne, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, jfr. kgl. res. av 11. januar 1974, og §§ 10, 10a og 10b i lov av 16. juni 1972 om regulering av dektakseisen i fisket, har Fiskeridepartementet 1. mars 1983 bestemt:

I Fiskeridepartementets forskrifter av 10. desember 1982 om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1983, gjøres følgende endring:

§ 6 tredje ledd skal lyde:
Bestemmelserne i annet ledd gjelder ikke fartøy mellom 150 og 200 BRT som har konseksjon for reketrålfiske. Innentfor den fastsatte maksimalkvote på 275 tonn etter § 7 og § 8 i torskereguleringsforskriften av 10. desember 1982, kan likevel slike fartøyer fiske maksimalt 150 tonn torsk rund vekt etter at fisket er stoppet av Fiskeridirektøren i medhold av § 7 tredje ledd i sistnevnte forskrifter.

Denne forskrift trer i kraft straks.
—

Etter disse endringene har Fiskeridepartementets forskrifter av 10. desember 1982 om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. i 1983 følgende ordlyd:

torsk som er fangst i strid med disse forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av forskriften. Likeledes er det forbudt å overskride kvoter fastsatt i henhold til disse forskrifter.

Uten hinder av forbudet i første ledd annet punktum kan det ved trålfiske etter sei, blåkveite og ører tas bifangster av torsk med totalt inntil 10% i vekt av frangsten av sei, blåkveite, ører og hyse i hver landing. Ved fiske etter flyndre nord for 73° n.br. og vest for 30° ø.l. kan det tas bifangster av torsk med totalt inntil 25% i vekt av frangsten av flyndre i hysefiske kommer til fradrag på fartøyets torskekvote.

§ 8

Fiskestopp

Det er forbudt å drive fiske med trål innenfor 12-mils grensen nord for 62° n.br. søndag 10. og mandag 11. april 1983 og nord for 67° n.br. søndag 31. juli og mandag 1. august 1983.

§ 9

Utfyllende bestemmelser
Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter om gjennomføring og utnyttling av reglene i disse forskrifter.

§ 10

Straffebestemmelser

Overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 69 i lov av 7. juni 1955 om saltvannsfiskerne og § 13 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål.

§ 11

Krafttredelse
Disse forskrifter trer i kraft 1. januar 1983.

3. Saltfisktrålere 845 tonn rund vekt pr. fartøy.
4. Fabrikktrålere 1995 tonn rund vekt pr. fartøy.

Den kvoten et fartøy er tildelt etter denne paragraf, kan ikke overskrides selv om fartøyet fisker med andre redskaper enn trål.
Fiskeridirektøren kan samtykke i at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøy som er tildelt kvote.

§ 4

Ekstrakvote for kapasitetsnedbygging

Fiskeridirektøren kan fordele et kvantum på inntil 1 000 tonn rund vekt til fartøyer i de flerbåtredenier innen ferskfisk- og rundtryssetrålereflaten som har delatt i kapasitetsnedbygging av trålflaten etter Fiskeridepartementets retningslinjer.

§ 5

Oppoeling av fangstsesongen
20% eller mer av årskvoten for ferskfisktrålere under § 3 nr. 1 skal fiskes etter 1. september 1983. Fiskeridirektøren kan disponere fra denne bestemmelseren for enbåtsrederi.

§ 6

Regulering av fiske med småtrålere
Fartøyer under 150 BRT som ikke har tillatelse til å drive reketråffiske, ifr. reketråfforskriftene av 23. juni 1978, kan fiske inntil 150 tonn torsk rund vekt med trål. Driver like fartøyer også fiske med garn, line eller juksa, inngår nevnte kvote i totalkvoten på 500 tonn torsk rund vekt etter § 6 i fiskergulningsforskriftene av 10. desember 1982.

Fartøyer mellom 150 og 250 BRT eller inntil 115 l.l., og større fartøyer som driver

annet fiske i kombinasjon med trålfriske, kan tildeles en kvote på inntil 75% av en ferskfisktrålervote, ifr. § 3 nr. 1. Ved fastsettelse av kvote for disse fartøyen kan det tas hensyn til fartøyets størrelse, tidlige dehakelse, alternative driftsmuligheter, samt de fastsatte konsekjonsvilkår for vedkommende fartøy.

Bestemmelserne i annet ledd gjelder ikke fartøy mellom 150 og 200 BRT som har konseksjon for reketrålfriske. Innerfor den fastsatte maksimalkvote på 275 tonn etter § 7 og § 8 i fiskergulningsforskriftene av 10. desember 1982, kan likevel slike fartøy-er fiske maksimalt 150 tonn torsk rund vekt etter at fisket er stoppet av Fiskeridirektøren i medhold av § 7 tredje ledd i sistnevnte forskrifter.

De fartøy som blir tildelt kvote i henhold til første og annet ledd kan ikke drive trålfriske nord for 62° n.br. i tiden fra og med fredag 25. mars kl. 2400 til og med søndag 10. april 1983 kl. 2400 og nord for 67° n.br. fra og med fredag 1. juli kl. 2400 til og med søndag 31. juli 1983 kl. 2400 og i tiden fra og med fredag 16. desember kl. 2400 til og med lørdag 31. desember 1983 kl. 2400. Fiskeridirektøren kan i særlig tilfelle gjøre unntak fra forbudet i dette ledd.

Fartøy som er gitt tillatelse til å drive fiske med trål som også omfatter fiske etter torsk nord for 62° n.br., men som ikke er tildelt kvote av torsk nord for 62° n.br., ifr. §§ 2 og 8 i trålfrorskrittene av 28. april 1978 kan ikke drive direkte trålfriske etter torsk nord for 62° n.br. i de tidsrom som er nevnt i foregående ledd.

§ 7

Forbud mot landføring og omsetning av ulovlig fanget torsk. Bifangstbestemmelser.
Det er forbudt å føre i land eller omsette

Forskrifter om norsk fiske av bunnfisk i Færøysk fiske- risone i 1983.

I medhold av § 4 jfr. § 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfsikeriene, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet 22. februar 1983 bestemt:

§ 1

Norsk fiske av bunnfisk innenfor den færøyske 200 n. mils økonomiske sone er forbudt. Uten hinder av dette forbud kan det i 1983 fiskes inntil 7.000 tonn bunnfisk (lange, blålange, brosme, sei) hvorav seifangstene ikke må oversigte 1.000 tonn. Kvoten omfatter også bifangst av andre bunnfiskarter med inntil 1.000 tonn, hvorav bifangstene av en enkelt art ikke må oversige 500 tonn.

Bifangstene av en enkelt fiskeart (torsk, kveite o.l.) skal for hvert fartøy pr. fangsttur ikke oversigte 10% av den samlede turfangsten tatt i den færøyske sone.

Fisket skal drives med henholdsvis seigarn og bankline. På linene skal det ikke være over 8 storkroker for hver 100 krok og høyst 8 storkroker for hver 100 favner line.

Disse forskrifter trei i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 1983.

Endring av forskrifter om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1983. Omrekningsfaktor

Med hjemmel i § 6 i Fiskeridepartementet sine forskrifter av 23. desember 1982 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1983 har Fiskeridirektøren 1. mars 1983 fastsett følgjande endring i Fiskeridirektøren sine forskrifter av 9. februar 1982:

1

Njør som en har mottatt fra de færøyske myndigheter, er det imidlertid forutsetningen at bifangsten ved forlating av sonen under alle omstendigheter må være under halvparten av den samlede fangst i sonen på vedkommende fangsttur. Det er ellers forutsetningen at det norske fiske av bunnfisk skal foregå etter det fiskemonster som hittil har vært vanlig i sonen.

Ordningen med kvoter for bifangster fører med seg at fartøyene ved fangstrapper i tillegg til å oppgi fangstkvantum av hver av de 4 hovedfiskeartene (lange, blålange, brosme, sei) også må spesifisere fangstene av de enkelte bifangstarter som torsk, kveite m.v.

Med storkroker forstås fra færøysk side kroker svarende til Mustads kroker nr. 3 eller større.

Med hjemmel i § 6 i Fiskeridepartementet sine forskrifter av 23. desember 1982 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1983 har Fiskeridirektøren 1. mars 1983 fastsett følgjande endring i Fiskeridirektøren sine forskrifter av 9. februar 1983:

2

Fiskeridirektøren gjør oppmerksom på at den maksimale prosentsatsen for bifangst, jfr. § 1, annet led, er satt for å hindre at bifangstkvotene skal bli oppfisket og fisket må stoppes før totalkvoten er nådd. Det er fra færøysk side ikke satt noen maksimal bifangstprosent. Etter retningslin-

§ 2

Levering av fakslodde og kapp fra produksjon av rognlode og lodderogn blir ikke regnet av på vedkommende fartøys vinterloddekvote.

Leveransen nevnt i første ledd må kontrolleres av Fiskeridirektøretts kontrollverk, og påføres sluttseidene særskilt.

§ 3

Levering av fakslodde og kapp fra produksjon av rognlode og lodderogn blir ikke regnet av på vedkommende fartøys vinterloddekvote.

Leveransen nevnt i første ledd må kontrolleres av Fiskeridirektøretts kontrollverk, og påføres sluttseidene særskilt.

§ 3

Disse forskrifterne trer i kraft straks.

Etter endringa har Fiskeridirektøren sine forskrifter av 9. februar 1983 (J. 19/83) med senere endring denne ordlyd:

Med hjemmel i § 6 i Fiskeridepartementet sine forskrifter av 23. desember 1982 om regulering av vinterloddefisket i Barentshavet i 1983 har Fiskeridirektøren 1. mars 1983 fastsett følgjande endring i Fiskeridirektøren sine forskrifter av 9. februar 1983:

1

Omregningsfaktoren for rognlode fastsettes til 2,0, slik at 1 tonn rognlode settes lik 2 tonn (= 20,62 hl) samfengt lodde. Omregningsfaktoren for lodderogn fastsettes til 7,58, slik at 1 tonn lodderogn settes lik 7,58 tonn (= 78,14 hl) samfengt lodde.

Fiske av brugde og pigghå ved Storbritannia

Etter fiskeravtale fra 1964 mellom Storbritannia og Norge har norske fiskere fram til 31. desember 1984 rett til å fiske pigghå og brugde i bestemte områder i beltet mellom 6 og 12 nautiske mil ved Storbritannia. Fiskeridirektøren vil understreke at inngåelsen av årlige fiskeravtaler med EF ikke har endret norske fiskeres rett til fiske etter antalen fra 1964. Jfr. «Melding fra Fiskeridirektøren J. 11/83». De bestemte områdene i beltet mellom 6 og 12 nautiske mil er heller ikke endret, men til orientering vil Fiskeridirektøren gjenta den fullstendige beskrivelsen av områdene:

- Norske fiskere kan fiske i beltet mellom 6 og 12 nautiske mil fra grunnlinjen for Storbritannias sjøterritorium:
 - etter pigghå: i et område som går fra en linje rett vest av Ard an Runair (North Uist) nordover til en linje rett øst av Start Point (Orknøyene), og som omfatter områdene rundt Flannanøyene, Shetlandsøyene og Fair Isle og de utenforliggende øyer i St. Kilda-gruppen, North Rona og Sulisker, Sule Skerry og Stack Skerry, og

- etter brugde: i det samme området som for pigghå, og også i området mellom en linje rett vest av Mull of Oa (Isley) og en linje rett vest av Ard an Runair.

Forskrifter om regulering av torskfisket i Bremangerpollen, Bremanger kommune, Sogn og Fjordane fylke.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964, har Fiskeridepartementet 4. mars 1983 bestemt:

§ 1

I tiden fra og med 1. mars til og med 10. april gjelder følgende forskrifter for fiske etter torsk med garn, snøre og snurrevad i området innenfor en linje fra Sleneset til Vissholmen i Bremangerpollen, Bremanger kommune, Sogn og Fjordane fylke:

- Trekking av torskegarn skal ikke ta til før kl. 0630 og skal være avsluttet senest kl. 1500. Setting av torskegarn skal ikke ta til før kl. 1500 og skal være avsluttet senest kl. 1830.
- Snorefiske og fiske med snurrevad skal ikke ta til før kl. 0630. Snøre- og snurrevadfiske skal være avsluttet og fartøyene være ute av setteiet til senest kl. 1500.

Disse forskriftene trer i kraft straks og gjelder til 10. april 1985.

§ 2

medhold av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 69 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og § 11 i lov a 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

som dei etter vilkåra i EF-lisensen er pålagde å sende EF-kommisjonen.

§ 6

Fartykvotane etter §§ 2 og 4 ved Aust-Gronland (ICES-område XIV og Va) blir oppheva 16. april 1983 kl. 0000 GMT.

Gjenståande del av den norske totalkvoten på 2000 tonn skal delast i samsvar med reglane i §§ 2 og 4 på dei fartya som seinast 15. april 1983 har starta fisket ved Aust-Gronland. Farty som på grunn av havari blir hindra frå å starte fisket ved Aust-Gronland seinast 15. april 1983 skal også takast med ved fordelinga av kvotan etter denne paragrafen.

Ingen farty skal tildelast mindre kvote etter denne paragrafen enn det kvantum som ikke er oppfiska av kvoten fartyet hadde fram til 16. april 1983.

Kvotane fastsett etter denne paragrafen gjeld fram til 16. mai 1983. Deltakande farty kan etter 16. mai 1983 kl. 0000 GMT fiske fritt fram til den totale kvoten på 2000 tonn er oppfiska.

medhold av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 69 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og § 11 i lov a 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket.

Disse forskrifter trer i kraft straks.

som dei etter vilkåra i EF-lisensen er pålagde å sende EF-kommisjonen.

§ 9

Forsettleg eller aktlaust brot på reglane i dese forskrifterne eller på reglar gitt med hemmel i desse forskrifterne blir straffa med bøter etter straffelova § 339 nr. 2, dersom ikke strengare strafferegilar kan nyttaest.

§ 10

Disse forskrifterne trer i kraft straks. Samtidig blir Fiskeridepartementets forskrifter av 31. januar 1983 om regulering av rekefisken ved Grønland i 1983 oppheva.

§ 7

Fartykvotane etter §§ 3 og 4 ved Vest-Gronland (NAFO-område 1) blir oppheva 15. august 1983 kl. 0000 GMT. Deltakande farty kan etter 15. august 1983 kl. 0000 GMT fiske fritt fram til den totale kvoten på 500 tonn er oppfiska.

§ 8

Fiskeridirektøren kan fastsetje nærmare forskrifter om gjennomføring og utfylling av reglane i dese forskrifter, under dette også forskrifter om dagleg rapporteringsplikt, prøvetaking og tidspunkt for stopp i fisket når det blir utreka at kvotane er oppfiska.

Forskrifter om regulering av rekkfisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1983.

I medhald av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerne, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 8. mars 1983 bestemt:

§ 1

Det er forbode å fiske reker ved Vest-Grønland (NAFO-område 1) og i EF-sona ved Aust-Grønland (ICES-område XIV og Va). Uten hinder av forbodet i første ledd kan norske fiskarar i 1983 fiske 500 tonn reker ved Vest-Grønland i NAFO-område 1 sør for 68° n.br. og 2000 tonn reker i EF-sona ved Aust-Grønland i ICES-område XIV og Va.

§ 2
Totalkvoten på 2000 tonn ved Aust-Grønland skal fordelast på dei deltagande partier etter inndeling i følgjande grupper på grunnlag av godkjend lastekapasitet:

- under 80 tonn
- 80 til 99,9 tonn
- 100 til 129,9 tonn
- 130 tonn til 159,9 tonn
- 160 tonn til 199,9 tonn
- 200 tonn og meir

Fartykotane blir utrekt slik: 50% av totalkvoten blir delt med likt kvantum på kvart farty. Dei resterande 50% blir delt på fartya etter den gjennomsnittlige lastekapasitet i gruppane.

Ingen farty skal tildelast ein fartykvote som er større enn fartyet sin godkjende lastekapasitet.

§ 3
Totalkvoten på 500 tonn ved Vest-Grønland skal delast etter fartya med 125 tonn til kvart farty. Dersom nokon av dei uttrekte fartya har ein godkjend lastekapasitet som er mindre enn 125 tonn, skal fartyet sin kvote setjast lik den godkjende lastekapasitet.

Den resterande delen av den norske totalkvoten skal då delast i høve til storleiken på lastekapasiteten til dei uttrekte fartya med godkjend lastekapasitet større enn 125 tonn.

Dersom det 21. mars ikkje er påmelde farty for fiske ved Vest-Grønland med ein samla godkjend lastekapasitet på minst 470 tonn, blir det opna for fritt fiske frå den 22. mars 1983 fram til totalkvoten på 500 tonn er oppfiska.

§ 4

Fiskeridirektøren avgjør under kva gruppe det eindskilde deltagande fartyet høyrer til, og fastset kvoten til det einskilde fartyet ved Vest-Grønland og Aust-Grønland.

Ved fastsettjing av kvotar etter § 3 kan det gjerast slike justeringar som praktiske om-syn tilseier.

§ 5

Deltakande farty må melde frå til Fiskeridirektøret for avgang til ferlet, og må sende kop til Fiskeridirektøret av dei meldingane

Forskrift om endring i forskriftene av 26. januar 1983 om regulering av fisket etter makrell i EF-sonen vest av 4° v.l. i 1983.

I medhald av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerne, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964, og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket, jfr. kgl. res. av 8. september 1972, har Fiskeridepartementet 8. mars 1983 bestemt:

§ 2

Totalkvoten for de deltagende fartøy er 300 tonn. Av dette skal minst 150 tonn leveres til konsum.

Totalkvoten suspenderes i den tid salsglagene fastsetter mindre turkvoter i medhold av Råfiskslovens § 5. Fiskeridirektøren kan etter søknad gjennom Norges Makrellag eller Feitsildfiskernes Salgslag, dispensere fra kravet om konsumleveranse for det enkelte fartøy for hele eller deler av fangsten.

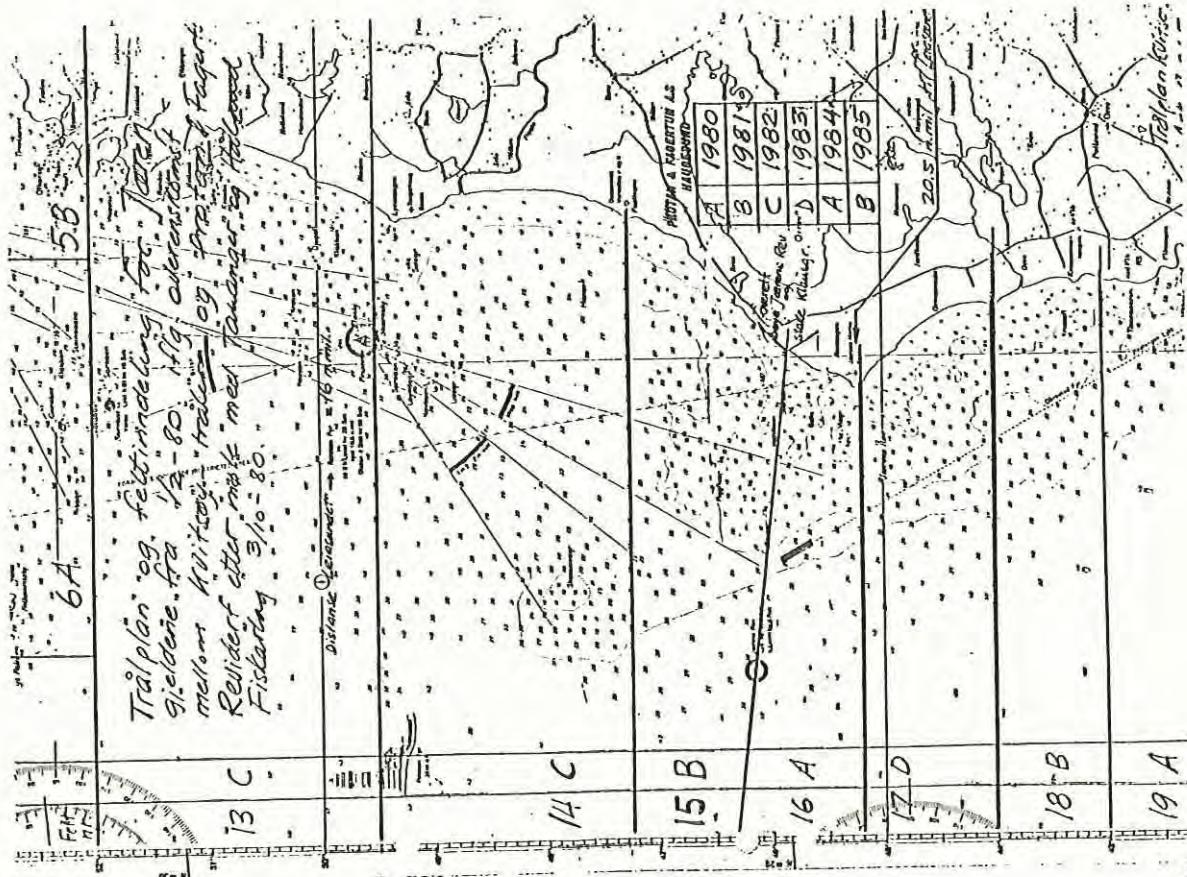
§ 3
Fartøy som skal delta i fisket må melde seg på til Norges Makrellag eller Feitsildfiskernes Salgslag, om utselling fra vedkommende salgslag om utselling fra norsk havn når de skal delta i fisket.

§ 4
Etter denne endringa har Fiskeridepartementet sine forskrifter av 26. januar 1983 om fiske etter makrell i EF-sonen følgende ordlyd.

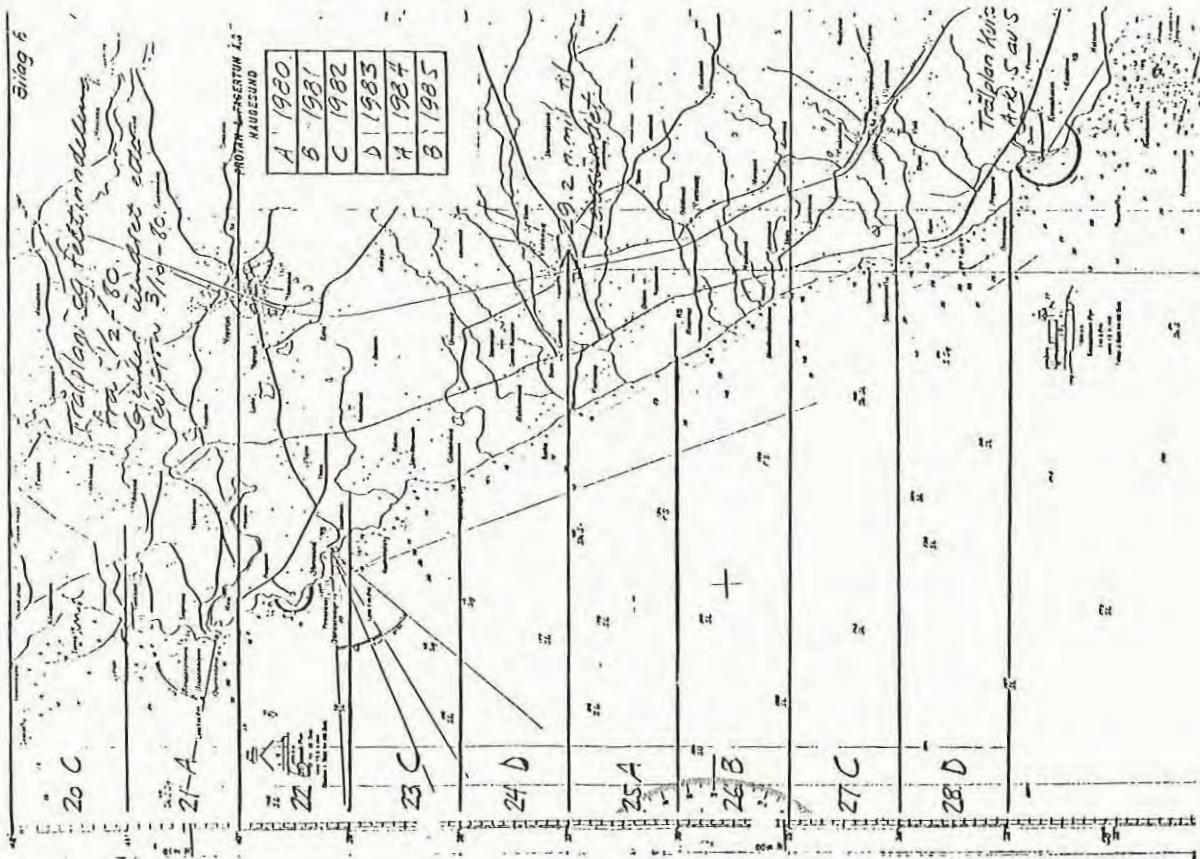
§ 1
Det er forbudt for norske fartøy å fiske makrell i EF-sonen i 1983.
Uavhengig av forbudet i første ledd kan det fiskes inntil 22.000 tonn makrell i ECES statistikkområdene Vla nord for 56° 30' n.br. og lla i EF—sonen i 1983.

§ 5
Uaktsom eller forsiktig overtræde av disse forskrifter eller bestemmelser gitt i

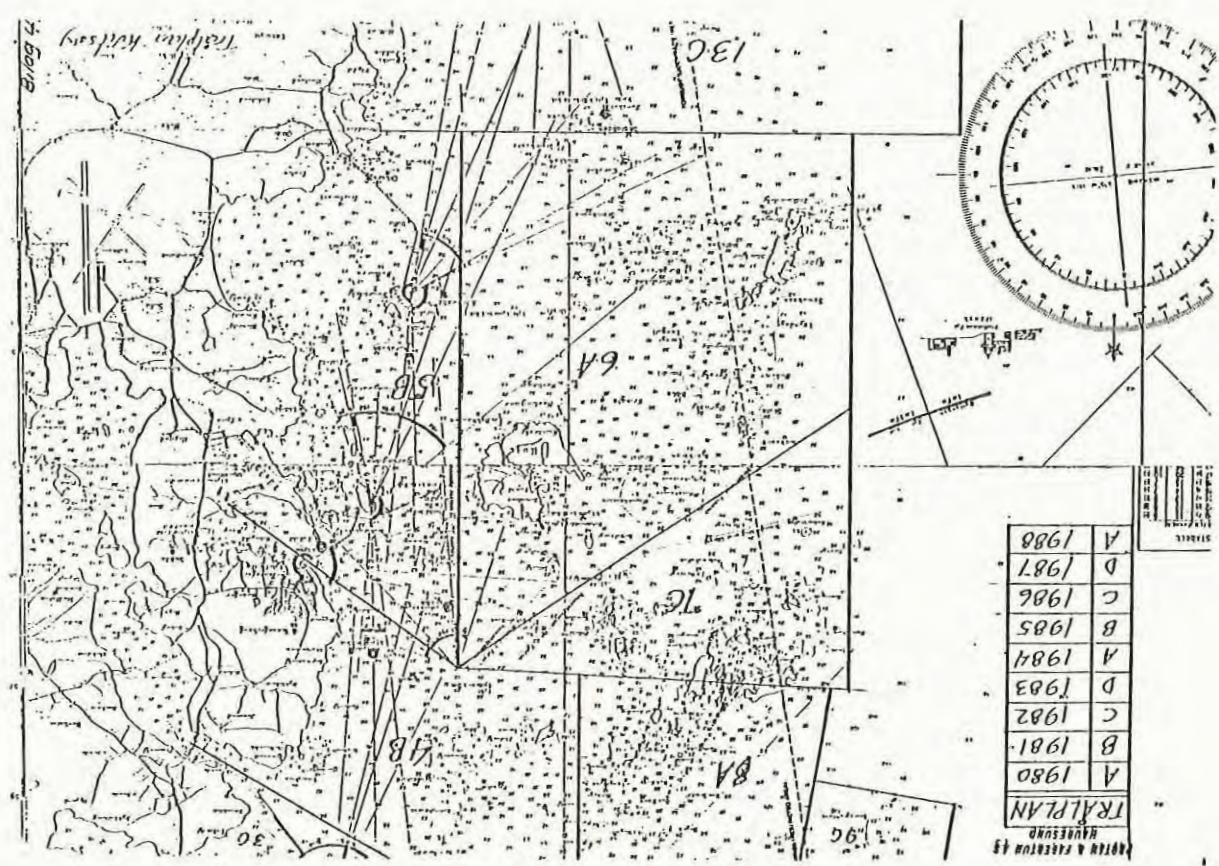
Bild 5.

J. 28/83-4

J. 28/83-3

Nytt fra fiskeflåten

Nybygg, kjøp og salg av fiskefartøyer over
13 m.l.l. men under 100 brt. – 2. halvår 1982

Av Thor B. Melhus

Nye fartøyer

Mai 1982 (ikke tidligere omtalt):

NT-72-V «WILLIKSEN SENIOR»
14,1/13,1 m, 24 brt, LM 8778, 235 bkh
Scania Vabis motor. Byggenr. 97 ved
Kåre Holthe & Sønners Båtbyggeri,
Måneset i Namdalen for P/R Williksen
(Jan Helge Williksen), Rørvik.

Juli:

N-17-HR «LUNDBØEN»
22,7/21,3 m, 95 brt, LLGU, 457 bkh
Mercedes Benz motor. Byggenr. 429
ved Rana Båtfabrikk A/S, Hemnesber-
get for Thor Jarle Sivertsen, Øks-
ningan.

M-22-AV «GULARØY»

20,0/18,6 m, 64 brt, LLIL, 369 bkh
Scania Vabis motor. Byggenr. 113 ved
Mjosundet Båtbyggeri A/L, Mjosundet
for John Iversen P/R, Svegesundet.

August:

N-5-V «CATO ANDRÉ»
16,8/15,5 m, 37 brt, LLER, 375 bkh
Mercedes Benz motor. Byggenr. 56
ved Samhold Slipp & Båtbyggeri A/S,
Alsvåg for Sigurd Hanssen, Kleppstad.

September:

T-10-H «FRED-HUGO»
15,5/14,5 m, 24 brt, LM 8964, 236 bkh
Scania Vabis motor fra 1979. Bygd ved

Forra Skipsindustri, Forra i Ofoten til
Agnar J. Olsen, Aun.

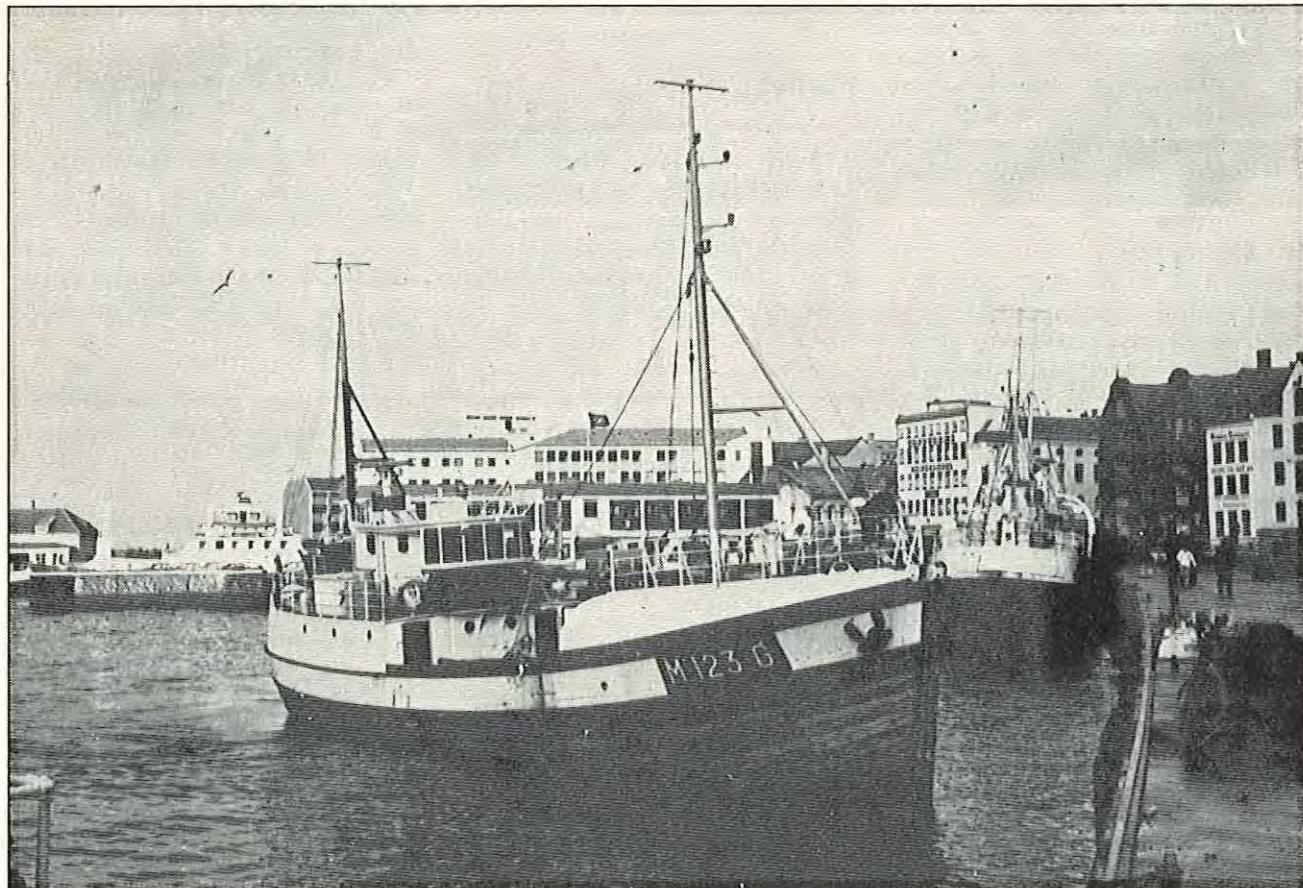
Oktober:

M-67-AV «TUBÅEN»
23,1/21,4 m, 96 brt, LLPQ, 440 bkh
Kelvin motor. Bygd ved Sletta Båtbyg-
geri A/S, Mjosundet for Vidar David-
sen, Langøyneset.

November:

T-11-T «SANDVÆR JUNIOR»
13,6/12,9 m, 24 brt, LM 9187, 238 bkh
Mercedes Benz motor. Byggenr. 384

«Arthur Berge» NT-390-V var tidligere
M-123-G

Fiskets Gang

N-62-Ø «ØKSNESVÆRING»
16,9/14,7 m, 28 brt, LDXR, 240 bkh
Calleesen motor. Bygd 1965 ved O.
Olsen & Co's Båtbyggeri, Rognan for
P/R Johnsen (Olav Johnsen), Myre.
Overtatt 1982 av P/R Johnsen & Buen
(Johan Johnsen), Myre.

ST-65-F «MAY ODDNY»
17,1/15,5 m, brt, LHII, stål, 270 bkh
MWM motor. Byggenr. 1 ved Erling
Johansen Mek. Verksted A/S,
Leinstrand. Levert 4.1978 som
«FRITZ-TERJE» til Arvid Gulbrandsen
P/R, Kværa. Solgt 3.1980 til Ole Han-
sen, Mausundvær og omdøpt «MAY
ODDNY». Solgt 1982 til Harald Kristof-
fersen, Oslo og omdøpt «OSLO
GUTT» og registrert som O-9-O.

ST-91-F «DRIVGAR»
19,8/18,1 m, 44 brt, LJBG, 180 bkh
Wichmann motor fra 1961. Bygd 1950
ved J. R. Aas Båtbyggeri, Vestnes for
Anton H. Remøy P/R, Herøy. Solgt
1972 til Asbjørn Sætervik, Hakalle-
strand. Solgt 1975 til Gunnar Brekk
P/R, Kvamsøy. Solgt 1977 til Vernik
Skarmyr, Kvamsøy. Solgt 2.1980 til
Jan Otto Flåhammer, Titran. Solgt
1982 til Sven Melkersen, Mausundvær.

M-10-H «MONTY»
18,7/17,6 m, 58 brt, LICH, stål, 276 bkh
MWM motor. Byggenr. 6 ved O. Otter-
lei Sveiseverksted, Fjørtoft. Levert
10.1979 til P/R P. Rogne & Sønner
(Bernt Rogne, Brattvåg. Solgt 1982 til
P/R Steinar Gjerde, Gjerdsvik og omdøpt
«GJERDSVIK».

M-1-MD «BØBAS»
22,3/20,3 m, 76 brt, LMKD, stål, 425
bkh Caterpillar motor fra 1976. Bygd
1961 ved Hjelmås Slip & Mek. Verk-
sted, Hjelmås i Lindås som «BRIMØY»
for Norvald Bugge P/R, Bringsinghaug.
Solgt 1973 til Paul Jørgensen, Årvik-
sand og omdøpt «ÅRVIKSAND». Solgt
2.1980 til P/R Charles Johansen, Bø i
Vesterålen og omdøpt «BØBAS». Solgt
1982 til Torfinn Gangstad, Mid-
sund. Solgt 1982 til P/R Tore Hillersøy,
Bulandet og registrert som SF-220-A.

H-3-BN «KYSTFANGST»
18,5/17,3 m, 76 brt, LINN, stål,
2 × 260 bkh Volvo Penta motorer.
Byggenr. 40 ved Kystvaagen Slip &
Båtbyggeri A/S, Frei. Levert 8.1979 til
Fondet for Fiskeleting og Forsøk (Fis-
keridirektoratet) Bergen. Overtatt 1982
av Fiskeriteknologisk Forskningsinsti-
tutt, Tromsø.

Kondemnert

November 1982:

F-14-S «GÅSBUEN»
17,0/14,4 m, 24 brt, LEYJ, 176 bkh
Kaeble motor fra 1967. Bygd 1907 på
Vestnes som «BJARNE» for Andreas
Kubbenes, Gurskøy. Senere solgt til
Josef P. Scheie, Ulsteinvik og omdøpt
«FISKAREN». Ombygd 1938 i Ulstein-
vik. Ombygd 1951 og omdøpt
«SCHEIDE». Senere overtatt av Jens
Scheide P/R Ulsteinvik. Solgt 1976 til
Tom Johansen, Stamsund og omdøpt
«GÅSBUEN». Solgt 10.1978 til Ragn-
vald Dagsvold, Hønseby, Kondemnert
1980, men først strøket av Skipsmatrik-
kelen 29.11.1982.

N-58-V «AUD»

20,6/19,2 m, 49 brt, LCFJ, 457 bkh
Mercedes Benz motor fra 1981. Bygd
1953 ved Berge Sag & Båtbyggeri,
Ølensvåg for Nils Dahle P/R, Vedavå-
gen. Solgt 1961 til Frithjof Fredriksen
P/R, Vedavågen. Solgt 1971 til Arne
Osnes P/R, Torvastad. Solgt 1974 til
Arne Hansen, Hennes i Vesterålen.
Solgt 9.1976 til Svein Hansen, Hen-
ningsvær. Kondemnert 1982. Strøket
av Skipsmatrikkelen 15.11.1982.

Forlist

April 1982: (ikke tidligere omtalt)

F-70-NK «BJØRN SNORRE»
20,3/18,9 m, 65 brt, LFIV, 365 bkh Caterpil-
lar motor. Byggenr. 222 ved Rana
Båtfabrikk A/S, Hemnesberget. Levert
8.1977 til Alf Snorre Isaksen, Honning-
svåg. Forlist 12.4.1982.

Oktober 1982:

F-56-HV «JIM-FRODE»
17,4/15,1 m, 24 brt, LKRD, 265 bkh
Cummins motor fra 1967, innsatt 1973.
Bygd 1914 ved Hjelset som «NOR» for
Nils K. K. Brunvoll, Sandøy. Solgt 1953
til Ole Ellingvåg, Henda og omdøpt
«VARDAR». Solgt 1965 til Sigurd Mel-
øysund P/R, Ørnes. Senere overtatt av
Alf & Olaf Meløysund, (Alf Meløysund),
Ørnes. Solgt 8.1980 til Tor Fagervik,
Meløy og omdøpt «JIM-FRODE». Flyt-
tet 1981 til Hasvik komune. Forlist
31.10.1982.

T-572-S «LANGTINN»

17,1/15,6 m, 24 brt, LIST, 210 bkh
Volvo Penta motor fra 1972. Bygd
1916 som «FRAM» for Petter H. Mardal
P/R, Vartdal. Solgt 1930 til Arthur
Pedersen, Grunnfarnes. Ombygd og
forlenget 1951 ved H. Stensen Båtbyggeri,
Hemnesberget og omdøpt
«LANGTINN». Solgt 1961 til Roald &
Jon Sørensen, Fjordgard. Solgt 1968 til
Alf Pettersen, Hennes i Vesterålen.
Solgt 1977 til Håkon & Kjell Sørensen
(Håkon Sørensen), Eidet i Vesterålen.
Solgt 1980 til K. Kjeldsberg, Skjervøy.
Forliste i oktober 1982 på vei inn fra
rekefeltet og mannskapet på 2 omkom.

Ukjent måned

N-111-ME «SYREN»

18,1/15,5 m, 38 brt, LJFY, 240 bkh
Mercedes Benz motor fra 1972. Bygd
1956 ved Saltdal Patentslipp & Skips-
byggeri, Rognan for Magne Iversen
P/R, Andenes. Senere solgt til Leif
Sannes P/R, Barkestad i Øksnes. Solgt
1.1975 til Henry Olsen P/R, Støtt.
Forlist etter brann i Sørvågen somme-
ren 1982. Strøket av Skipsmatrikkelen
22.12.1982.

Nytt styre i Vardø

Kirke- og undervisningsdepartementet
har oppnevnt nytt styre for Statens
fagskole for fiskeindustri, Vardø, med
funksjonstid fra 1. januar 1983 til 31.
desember 1985.

Styret har denne sammensetning:

Salgsjef Steinar Eliassen
Kaldfjord Handel og Fiskeforretning
A/S
9100 Kvaløysletta
Filetarbeider Hildur Steffensen
8490 Melbu
Fiskerisjef Jan Ingebrigtsen

9800 Vadsø

Produksjonsleder Roger Kofoed

9950 Vardo

Lektor Marit Fløtten

Boks 359

9901 Kirkenes

Skolens ansatte og elever har hver 2
representanter i styret med observatør-
status.

Roger Kofoed ble valgt til formann,
med Steinar Eliassen som nestformann.

«Mona Helene» T-91-T

Juli 1982:

(T-305-LK) «SKREIGRUNN»
16,4/14,6 m, 24 brt, LNJD, 175 bkh
Deutz motor fra 1971. Bygd 1948 i Risør for Emil og Arnold Knutsen P/R, Meljordvær. Solgt 1953 til Bernh. Berntsen P/R, Husøy i Hillersøy. Overtatt 1973 av Birger Berntsen, P/R, Husøy. Utgikk som fiskefartøy 1976. Solgt 1980 til P/R Skreigrunn (Stein Danielssen), Tromsø. Solgt 1982 til P/R Skreigrunn (Arvid Halvorsen), Sandefjord og registrert som V-24-S.

T-387-LK «ALF-ARNE»

23,3/21,2 m, 79 brt, LCPA, 380 bkh
Caterpillar motor. Bygd 1968 ved Kr. Sletta Båtbyggeri, Vågos som «DOGER» for Knut Nerland P/R, Kvalsivikøy. Solgt 1973 til Jens Hansen, Husøy i Senja og omdøpt «ALF-ARNE». Solgt 1982 til Svein Tobiassen, Senjehopen og registrert som T-82-BG.

M-2-F «BERGVÅG»

24,1/22,4 m, 70 brt, LHRG, 365 bkh
Caterpillar motor fra 1971. Bygd 1963 som «VIKEVAAG» ved J. M. Kleivset Båtbyggeri, Bårdset for Jørgen Myrebø P/R, Vikan i Romsdal. Forlenget 1966. Solgt 1971 til Jonny Gule P/R, Harøysund og omdøpt «GULVAAG». Solgt 10.1980 til P/R Magne Morsund, Ersbolmen, og omdøpt «BERGVÅG». Solgt 1982 til Ola Skarseth, Hustad.

ved O. Ulvans Båtbyggeri, Sandstad
for Erling Bendiksen, Tromsdalen.

Salg innenlands

Juni 1982:

N-31-V «VINGØY»

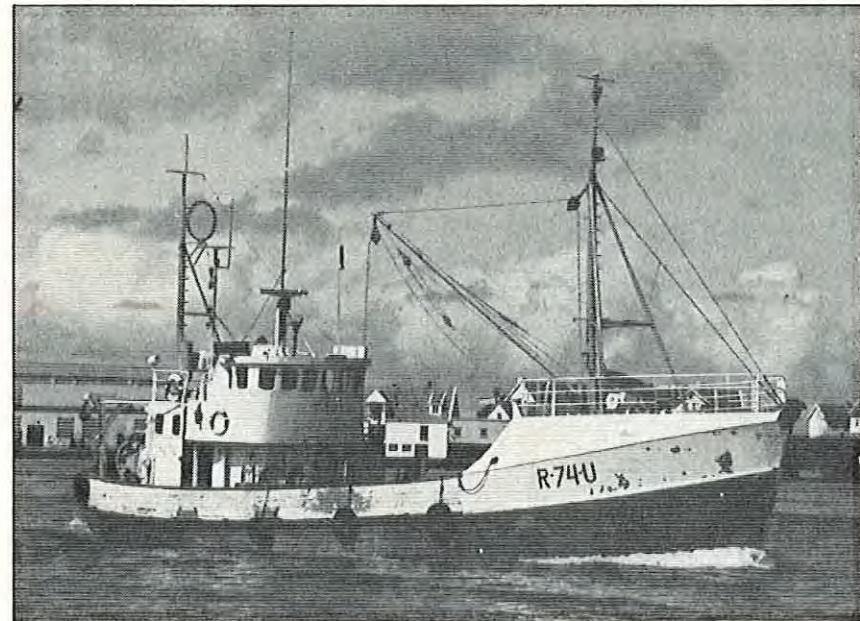
17,0/15,1 m, 24 brt, LDXO, 340 bkh
GM motor fra 1974. Bygd 1952 ved Vågland Båtbyggeri L/L, Vågland for Martin Brekstad, Bruhagen i Bremsnes. Solgt 1954 til Johs. Dahlø & sønner P/R, Orkanger. Solgt 1966 til Håkon Hardy, Henningsvær. Senere flyttet til Svolvær. Solgt 1982 til Karl Jan Krogh, Nordliland og registrert som N-100-VV.

Desember:

F-47-G «GAMVIKVÆRING»

15,7/14,5 m, 24 brt, LM 9153, 230 bkh

GM motor. Byggensr. 210 ved Bremsnes Båtbyggeri A/S, Bremsnes for Øystein Pettersen, Gamvik.

R-74-U «Silver»

N-22-V «JØRN HAUGE»

20,9/17,8 m, 81 brt, LLTI, stål, 500 bkh

Mercedes Benz motor. Bygd ved Halsa

H-3-BN «Kystfangst»

August 1982:

F-377-S «SØRTIND»

16,9/15,2 m, 30 brt, LCUS, 153 bkh Scania Vabis motor fra 1966. Bygd 1910 i Romsdal som «REIDULF» for Hilberg Jensen, Hennes i Vesterålen. Ombygd 1939. Forlenget 1949. Solgt 1951 til Martin Martinussen P/R, Bø og omdøpt «SØRTIND». Solgt 1961 til Ragnar Mathisen, Dønnesfjord i Hasvik. Flyttet 1967 til Forsøl i Sørøysund. Solgt 1982 til Ingve Abelsen, Talvik og registrert som F-377-A.

T-42-L «KNUT HAGEN»

18,9/17,4 m, 43 brt, LNUH, 100 bkh Brunvoll motor. Bygd 1948 i Romsdal for Rudolf Jervidal, Honingsvåg. Solgt 1970 til Efraim og Hjalmar Ludvigsen, Lenangsstraumen. Overtatt 1982 av Sigurd Ludvigsen, Nord-Lenangen. I des. 1982 solgt til Jan Hans Hansen, Tromsdalen og registrert som T-518-T.

N-63-V «P. HENRIKSEN»

18,9/17,7 m, 49 brt, LLLA, 413 bkh GM motor fra 1979. Bygd 1973 ved J. R. Aas Skipsbyggeri, Vestnes for Hergot Henriksen, P/R, Skrova. Overtatt 1982 av Steinar Henriksen P/R, Skrova.

NT-290-V «KORALNES»

24,1/22,5 m, 79 brt, LCQO, 440 bkh Kelvin motor fra 1975. Bygd 1952 på Vestnes for Nils H. Gjøsund P/R, Vigra. Forlenget 1968. Solgt 1978 til P/R Jann A. Vågø, Ofstadsjøen. Solgt 1982 til P/R Koralnes (Jonny Olsen), Rødøy for bruk som flytebrygge.

ST-50-R «STORSUND»

23,8/21,5 m, 98 brt, LCOL, 500 bkh GM motor fra 1978. Bygd 1955 av stål ved Aukra Bruk A/S, Aukra for Berdon Tangen P/R, Aukra. Solgt 1973 til Jan Sønderland P/R, Vigra/Aukra. Solgt 1977 til Odd Viken, Roan. Solgt 1982 til Knut Ole Kvernen, Rensvik og registrert M-34-Fl.

R-74-U «SILVER»

23,4/22,2 m, 66 brt, LFTA, 425 bkh Caterpillar motor fra 1973. Bygd 1966 ved Th. Hellesøy Båtbyggeri, Lofallstrand for År-Stein Skjelde, Utsira. Forlenget 1972. Solgt 1982 til P/R Knut Jørgen Oppheim, Sandve, omdøpt «SKUDETÅL» og registrert som R-70-K.

September 1982:

T-325-T «PER GUNNAR»

14,7/13,0 m, 23 brt, 3YFR, 200 bkh Cummins motor fra 1974. Bygd 1958 ved Breivika Slip & Mek. Verksted, Bodø for Gunvald Øyan, Andenes. Overtatt 1974 av Jan Øyan, Andenes. Solgt 1976 til Peder Åsli, Sjursnes. Solgt 9.1981 til P/R Sten og Osvald Myrvang (Stein Myrvang), Kvaløysletta. Solgt 1982 til Steinar H. Jakobsen, Kiberg og registrert F-21-V.

N-563-HR «SKARP»

18,3/15,6 m, 24 brt, LEUS, 203 bkh Volvo Penta motor fra 1974. Byggeår ukjent. Ombygget 1950 i Bindal for Ingar Aakvik P/R, Skjelsviksøen. Registrert som fiskebåt i 1965 for Hans Andersen P/R, Nord-Herøy. Solgt 1982 til P/R Arne Vidar Hansen, Kvaløysletta og utgikk som fiskebåt. Senere forlist ved kai i Tromsø.

N-350-VV «AASANØY»

16,6/15,1 m, 29 brt, LCSJ, 365 bkh Cummins motor fra 1977. Bygd 1955 ved O. Olsen & Co's Båtbyggeri, Rognan som «ÅSANØY» for Sverre Pettersen, Eidet. Solgt 1962 til Jarl Jakobsen, Haug, Gravdal. Overtatt 1978 av Betty Jakobsen, Haug, Gravdal, Overtatt 1.1979 av Boy Jakobsen, Haug, Gravdal. Solgt 1982 til John Kristiansen, Havøysund og registrert som F-89-M under navnet «ÅSANØY».

M-1-MD «Bøbas»

M-356-HØ «Flåvær»

ved Blaalid Slip & Mek. Verksted, Raudeberg for Arvid Silden P/R, Silda. Solgt 1976 til Harry Kalsnes P/R, Kvamsøy. Solgt 11.1980 til P/R Kjell Harald Haugen, Skudeneshavn. Solgt 2.1982 til P/R Stålgutt (Nikolai Skavøy), Vevang. Solgt 1982 til P/R Egil Martinsen, Flekkerøy og registrert som VA-87-K.

SF-11-F «DIMON»

25,1/22,9 m, 75 brt, LEKE, 415 bkh Kelvin motor fra 1975. Bygd 1952 ved Søviknes Skipsbyggeri, Syvikrend for Emil Holmeseth P/R, Valne. Forlenget 1967. Solgt 1979 til P/R Dimon (Arild Ulriksen), Florø. Solgt 1982 til Jakob Bastesen, Farsund og registrert som VA-271-FS.

Okttober 1982:

F-30-V «RAGAMU»
17,8/16,7 m, brt, LJNM, 348 bkh Volvo Penta motor. Bygd 12.1980 m/shelterdeck som byggensr. 109 ved Mjosundet Båtbyggeri A/L, Mjosundet for Ragnvald Amundsen, Vardø. Solgt 1982 til Asbjørn Robertsen, Vardø og omdøpt «ROBERTSEN SENIOR».

M-56-EE «BARVÅG»

22,2/20,1 m, 32 brt, LJTV, 240 bkh Volvo Penta motor fra 1970. Bygd 1938 på Vestnes for Ragnvald Rangø P/R, Averøy. Overtatt 1948 av Ivar Einar Rangø, Averøy. Solgt 1966 til Anders Bøe P/R, Kårvåg. Solgt 1976 til Johan A. Johansen, Aukra. Solgt 6.1978 til P/R Paul Årsbog, Vevang. Solgt 1982 til Roger Nordstrand, Valderøy og registrert M-105-G.

M-356-HØ «FLÅVÆR»

23,6/22,0 m, 78 brt, LCCK, 120 bkh Hjelset motor, fra 1949. Bygd 1949 ved Vestnes for Harald Kopperstad P/R, Fosnavåg. Senere overtatt av P/R Flåvær (Reidar Kopperstad), Nerlandsøy. Solgt 1982 til Eivind Dypvik, Fiskerstrand og registrert som M-365-SA.

November 1982:

T-91-T «MONA HELENE»
21,4/20,1 m, 61 brt, LEIZ, 460 bkh Callesen motor. Bygd 1969 ved Mjosundet Båtbyggeri A/L, Mjosundet for

Bernhard Hansen, Sommarøy. Solgt 1982 til Torleif Rånes, Vingstad og omdøpt «AUD JOHANNE» og registrert ST-55-O.

N-408-HR «ARVID DAHL»

18,4/16,7 m, 38 brt, JWSR, 270 bkh Volvo Penta motor fra 1975. Bygd 1957 ved Kåre Sund Båtbyggeri, Hemnesberget for Eivind Dahl, Øksningan. Solgt 2.1979 til Thor Jarle Sivertsen, Øksningan. Solgt 1982 til P/R Husevåg (Kjell Arne Husevåg), Longva og omdøpt «HUSEVÅG» og registrert som M-22-H.

M-23-EE «STÅLGUTT»

19,4/17,3 m, 49 brt, LEPK, stål, 300 bkh Stork motor fra 1970. Bygd 1953

Desember 1982:

N-90-H «ÅKRABUEN»
20,0/18,7 m, 49 brt, LGFT, 365 bkh Caterpillar motor. Bygd 1972 ved Flekkefjord Slip & Motorverksted A/S, Flekkefjord til Nils Oliversen P/R, Åkrehamn. Solgt 1977 til Arne Hansen, Hennes i Vesterålen. Solgt 1982 til Jens Kiil, Honningsvåg og registrert F-198-NK.

N-70-R «MYKENFISK»

20,2/18,6 m, brt, LAOM, 365 bkh Caterpillar motor. Bygd 1968 ved Solstrand Slipp & Båtbyggeri, Tomrefjorden for Halfdan Eriksen P/R, Myken. Solgt 1982 til Boy Jakobsen, Haug, Gravdal og omdøpt «ANDOPSVÆRINGER» og registrert som N-5-VV.

SF-11-F «Dimon»

LÅN & LØYVE

«Sortland»

A/S Vesterålens Havfiskeleskaps, v/Arnold Reinholdtsen, Melbu, har fått tillatelse fra Fiskeridirektøren til å utvide torsketråltiltalelse nr. 2672 til også å omfatte trålfiske etter lodde med m/s «Sortland», N-40-H.

«Ståltind»

A/S Rafotrål, v/Arnold Reinholdtsen, Melbu, har fått tillatelse fra Fiskeridirektøren til å utvide torsketråltiltalelse nr. 2656 til også å omfatte trålfiske etter lodde med m/s «Ståltind», N-62-H.

«Røingen»

Egil Sjåvik, Jektvik, har fått tillatelse til å erverve eiendomsretten til omsøkte ½ part i m/s «Røingen», N-53-R. Fartøyet kan ikke nytes til fiske med trål uten samtykke fra Fiskeridirektøren.

«Monty»

Ottar Silden, Willy Silden og Jon Johansen, alle Silda, har fått tillatelse til å erverve eiendomsretten til m/s «Monty», M-10-H. Fartøyet kan ikke nytes til fiske med trål uten samtykke fra Fiskeridirektøren. Det kan heller ikke nytes til trålfiske etter reker.

«Halvarson»

Håkon Jensen, Tussøy, har fått tillatelse til å erverve eiendomsretten til m/s «Halvarson», N-111-VR. Fiskeridirektøren finner også å kunne gi tilslagn om at det vil kunne påregnes reketråltiltalelse for fartøyet. Fartøyet kan ikke nytes til fiske med trål uten samtykke fra Fiskeridirektøren.

Rolf Olsen A/S, Bergen

Fiskeridirektøren har strøket fiskebuk B-74, Rolf Olsen A/S, Bergen, i registeret over godkjente fisketilvirkningsanlegg.

Germund Drønen, Rostøy,

søker om etablering av blåskjellanlegg, bøyestrekk 2000 m.

Mikal Eidsvik, Nordstrøno,

søker om etablering av blåskjellanlegg, 200 m × 25 m bøyestrekk.

Harald Wiig, Byre,

søker om etablering av blåskjellanlegg, 5 lokaliteter, tilsammen ca. 900 m bøyestrekk.

Arve Andreassen, Ølve,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skalldyranlegg, lokalisert ca. 500 m nord for Grønnevik på austsida av Ølvsvika, Ølve, Kvinnherad kommune. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell og østers. Anlegget er i Fiskeridirektorats register gitt reg.nr. H/k. 302. Anleggene skal ha et samlet bøyestrekk på inntil 500 m. Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Abraham Inge Troland, Torangsvåg,

har fått midlertidig tillatelse til å etablere skalldyranlegg, lokalisert ved innløpet til Melingsvågen på vestsida, Hundvako, Austevoll kommune, Hordaland fylke. Tillatelsen gjelder dyrking av blåskjell og østers. Anlegget er i Fiskeridirektorats register gitt reg.nr. H/av. 309. Anlegget skal ha et bøyestrekk på inntil 250 m. Tillatelsen er midlertidig og faller bort etter to år.

Villy Hitsøy og Jakob M. Jakobsen,

søker om etablering av østersanlegg, 200 m bøyestrekk.

Roy Bærø, Bærøyvågen,

søker om etablering av blåskjellanlegg, bøyestrekk 2000 m.

Nybygg

Alf Snorre Isaksen, Honningsvåg, har fått tillatelse til å innføre 23,5 meters nybygg største lengde i registeret over merkepliktige norske fiskefarkoster. Fiskeridirektøren finner også å kunne gi tilslagn om loddetrål- og reketråltiltalelse for omsøkte nybygg til erstattning for m/s «Bjørn Snorre», F-70-NK, som er forlist. Dersom fartøyet ikke er kontrahert og under bygging innen to år anses denne tillatelse bortfalt.

Brødrene Jangaard A/S, Ålesund

Fiskeridirektøren har strøket F-160 Brødrene Jangaard A/S, Båtsfjord, i registeret over godkjente fisketilvirkningsanlegg.

A. Johansen A/S, Mausundvær,

Fiskeridirektøren har strøket ST-479, A. Johansen A/S, Mausundvær, i registeret over godkjente fisketilvirkningsanlegg.

«Sigjo»

Birger Tønnessen, Flekkerøy, har fått tillatelse til å erverve eiendomsretten til omsøkte ½ part i m/s «Sigjo», VA-91-K.

«Holmøy»

Asgeir Grytten, Vardø, har fått tillatelse til å drive trålfiske etter reker med m/s «Holmøy», F-156-V.

«Skagskjær»

Halvor Albertsen, Hennes, har fått tillatelse fra Fiskeridirektøren til å utvide torsketråltiltalelse nr. 3374 til også å omfatte trålfiske etter lodde med m/s «Skagskjær», N-33-H.

Per Arvid Ølheim, Slinde,

søker om etablering av blåskjellanlegg, bøyestrekk 100 m.

F.G. Oversikt over fisket i perioden 28.2.-13.3. 1983

Finnmark

hadde ein heilt elendig periode desse to vekene. Lodda dominerte på kysten, og heimefisket var minimalt. Men ved utgongen av denne perioden tok og loddefisket slutt, og utsiktene skulle då ikkje vere lysare.

Vardøområdet hadde garnfangstar frå 100 til 300 kg., medan garnfisket i Båtsfjordområdet gav frå 300 til 500 kg. Til Mehamn kom «Nordkyntål» med 73 tonn fisk – det var i veka 10 – og med det er alt sagt om fisket i Finnmark denne perioden.

Garnfangstane

har teten i Troms. Det vart fiska med garn på dei fleste felta, og beste fangstane vart tekne på Fugløyhavet og Øyfjordhavet. Toppfangstane var her oppe i 10.000 kg. Dei fleste garnfangstane var teken på opp til to døgn bruk, alt dette i veka ni.

Garnfisket i veka 10 gav toppfangstar på 10.000 kg på Torsvåghavet. Elles vart det og denne veka fiska med garn på dei fleste felta i Troms.

På line vart det teke fangstar frå 500 til 5.000 kg., største fangstane frå

Malangsgrunnen i veka ni. På Torskenfeltet vart det i veka 10 teke linefangstar frå 2.200 til 5.000 kg.

Fem trålfangstar vart førde frå Finnmarkskysten til Troms i veka ni. Fangstane var frå 77,2 tonn til 110 tonn blandingsfisk. Den største fangsten tilhørde «Sør-Troms». I veka 10 vart det landa to trålfangstar frå Finnmarkskysten. Fangstane var på 70 og 80 tonn, og den største hadde «Kågøy» ombord.

Loddefisket

er over den store toppen og no ser det ut til at det er trålarane som dominerer biletet. I veka ni vart det innmeldt 116 snurpefangstar med i alt 126.450 hl og 268 trålfangstar med i alt 170.000 hl. I veka 10 var tala 92 snurpefangstar med 73.500 hl og 322 trålfangstar med 210.500 hl. Ved utgongen av veka 10 var det i alt innmeldt 5.679.450 hl lodde i vintersesongen 1983.

Jamnt bra

syner oppgåvene frå Vesterålen denne perioden. I veka ni lossa tre trålarar fangst her. Fangstane inneheldt frå 73

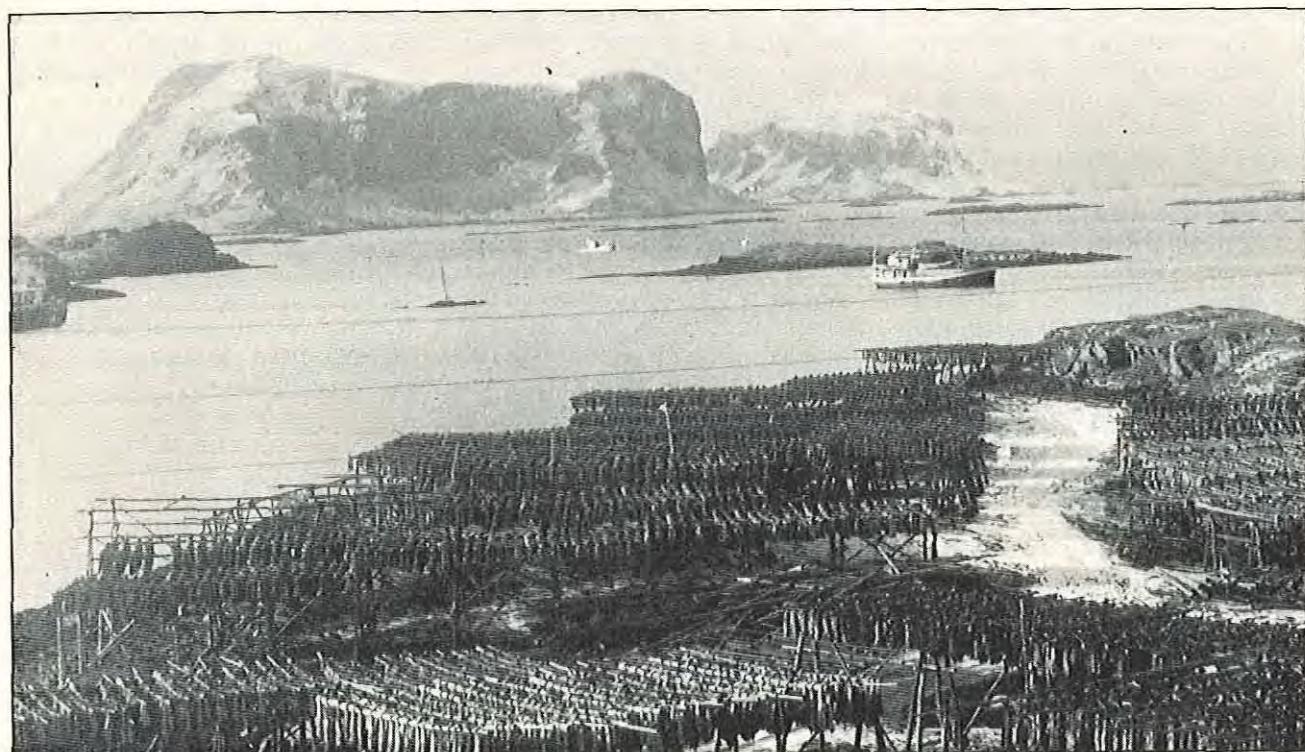
til 100 tonn, mest torsk og litt hyse. Den største trålfangsten denne veka hadde «Østtind».

I veka 10 var fem trålarar innom Vesterålen med fangst. Fangstane var frå 19 til 141 tonn. Den største tilhørde «Prestfjord» og inneheldt for det meste sei. Dei 19 tonna tilhørde «Sortland» og var del av ein større fangst som vart leverd lengre nord i landet.

Heimefisket i dette området av landet vårt var vérhindra og prega av overstårte bruk, serleg i veka ni. På snurrevad vart det teke frå 1.000 til 1.200 kg torsk i veka ni og frå 1.000 til 7.000 kg veka etter. Garnfangstane var frå 350 til 4.000 kg torsk i veka ni. I veka 10 var fangstane fra 500 til 2.500 kg. Torsk vart det og teke på line både vekene. I veka ni var resultatet mellom 250 og 1.100 kg, i veka 10 frå 600 til 1.500 kg. Juksafisket var smålt, og det skuldast vérret.

Fire trålarar leverte i Lofoten i veka ni. Fangstane var frå 55 til 89 tonn. Den største fangsten tilhørde «Lofottrål II».

Jamnt bra på havet gjev og aktivitet på land –

«Myrefisk I» leverte sei i Måløy veke 10.

I veke 10 var to trålarar innom med 78 og 83 tonn. Fangstane inneholdt for det meste torsk og den største tilhørde «Røstnesvåg».

Lofotfisket

ligg framleis ein del under fjorårets fiske. Ved utgangen av veke ni låg kvantumet 679 tonn under 1982 nivå, medan det var redusert til 620 tonn ved utgangen av veke 10. Både vekene gav gode vér- og driftstilhøve. Ved utgangen av veke 10 var det under årets Lofotfiske teke i alt 23.764 tonn.

Ved utgangen av veke 10 var i alt 1826 båtar med i fisket, 1.013 av dei låg i Austlofoten, medan dei andre var i Vestlofoten. 796 av desse båtane fiska med juksa og 577 med garn.

Bra veke ni – laber veke 10

syner tala frå Råfisklaget sitt kontor i Trondheim. I Brønnøysundområdet vart det i veke ni landa opp til 1.500 kg torsk teke på garn som hadde stått over natta. I veke ni kom ein banklinebåt til Stokkøya med blant anna 26 tonn brosme. I veke 10 er det blankt.

Til Stokkøya kom ein banklinebåt med 26 tonn brosme blant anna i veke ni. I fangsten var og ein del kvitlange.

Storsei frå Haltenbanken vart landa i eit kvantum på 136 tonn fordelt på 10 fangstar. Same talet fangstar vart landa i veke ti. Kvantumet var derimot på 188 tonn.

Frå seinotfisket i Sør-Trøndelag vart det meldt om sju låssette fangstar på i alt 79 tonn i veke ni. I veke 10 var talet på låssette fangstar det same som veka før, medan det i tillegg vart håva fire fangstar som inneholdt 17 tonn.

Garnfisket utanfor Mausundvær gav fangstar opp til 1.700 kg. torsk på nattstått bruk i veke ni. I veke 10 var det svært smått med fisket også her.

Stavsilda

er attende i oversikta frå Råfisklaget i Kristiansand. Ein trålar landa 13 tonn i veke ni, ein annan 10 tonn veka etter. Fangstane vart tekne på Suladjupet.

Elles er seien den som dominerer statistikkane også her. I veke ni vart det håva fem fangstar frå fem til 27

tonn rund sei. I veke 10 var talet på fangstar fire, totalkvantumet 90 tonn og fangstane varierte fra sju til 40 tonn rund sei.

I kvar av vekene kom det ein trålar frå Nordsjøen til Kristiansund med sløydd sei. Kvantumet var 72 tonn i veke ni, og 82 tonn veka etter. Frå Haltenbanken kom det ein garnbåt i kvar av vekene. I veke ni var storseifangsten til garnbåtane 40 tonn, veka etter 20 tonn mindre.

Øg vi avsluttar med ein linebåt frå Træna/Sklina med 60 tonn brosme og lange.

Fisket tok seg opp att

i Ålesund denne perioden. I veke ni var totalkvantumet oppe i 1.636 tonn. Største delen var storsei, heile 698 tonn. Elles vart her landa 324 tonn reker og 175 tonn torsk. «Bordanes» kom frå Færøyane med 28 tonn lange, 24 tonn brosme og åtte tonn salta torsk. «Varak» hadde 100 tonn kappa sei ombord då den kom frå Nordsjøen.

I veke ti var totalkvantumet 1021 tonn. Det vart landa mest storsei også denne veka, 380 tonn i alt. I tillegg vart det ført til lands 325 tonn salta sei, 100 av desse tilhørde «Eldborgtrål». Ho hadde dessutan 55 tonn seifilé. Frå Nordsjøen kom «Persfjord» med 85 tonn kappa sei frå Nordsjøen. «Nesbakk» leverte 30 tonn kappa sei frå Haltenbanken, medan «Dogger» hadde 25 tonn då den kom frå same feltet.

Sei

er det fiskeslaget det handlar om i Måløy denne perioden. I veke ni vart det landa 620 tonn, i veke 10 155 tonn.

«Myrefisk I» hadde største fangsten første veka med 100 tonn. «Båtsfjord» hadde 90 tonn, «Skjongnes» 60 tonn og «Holberg» 30 tonn. Denne veka vart det dessutan landa 50 tonn kappa torsk og produsert 100 tonn levande lassått sei.

I veke 10 hadde «Vadsojenta» og «Myrefisk I» samla 130 tonn sei. Dei to garnbåtane «Haugefisk» og «Fjellmøy» hadde i alt 25 tonn sei. Komplettert med 15 tonn kappa torsk er biletet fullstendig denne veka.

Bra mykje pale

omsette dei i Hordafisk desse to vekene. I veke ni var totalen 177 tonn levande pale, i veke 10 gjekk det opp til 210 tonn.

Det vart og teke litt torsk i Hordaland denne perioden. I veke ni seks tonn, veka etter tre tonn. Dessutan vart det tilført eit tonn frå Sogn i veke ni, to tonn veka etter. Frå Råfisklaget vart det tilført ni tonn torsk i veke 10.

Død fisk vart omsett i eit kvantum på 30 tonn i veke ni, 40 tonn veka etter. Og perioden vart avslutta med 73 tonn sei frå Nordsjøen.

Varierande

er karakteristikkene av fisket i Rogaland denne perioden. I veke ni vart det landa 143 tonn død fisk og 10 tonn levande. Veka etter var tala 26 tonn og 150 tonn.

Reker var det mykje av i veke ni, 63 tonn rå og 13 tonn kokte. Mindre i veke 10, 24 tonn rå og seks tonn kokte.

Jamnare

på Skagerrakkysten. Her vart det landa 15 tonn kokte og 80 tonn rå reker i veke ni. I veke ti var tala 18 og 75 tonn.

Sildefisket varierer derimot mykje. I veke ni vart det landa 18 tonn, i veke 10 60 tonn. Som vanleg vart det meste eksportert til Danmark.

I tillegg kan dei melde om 75 og 70 tonn med ymse fiskeslag.

Sildefisket

varierer stekt også i Fjordfisk sitt område. Det vart islandført 235,7 tonn i veke ni, berre 75 tonn veka etter. Elles kan vi nemne 5,5 tonn hå i veke ni og 4,4 tonn veka etter. I veke ni vart det dessutan landa 2,1 tonn krepss.

Det er og litt reker i Fjordfisk sitt område. I veke ni var kvantumet 4,2 tonn kokte og 3,3 tonn rå. Veka etter var tala 8,7 og 5,1 tonn. Med 24,5 tonn fisk i veke ni og 18,5 tonn veka etter er alt fortalt.

Frøya

Det vart teke 21,93 tonn fisk i Frøyaområdet i veke ni. I veke 10 var vekekvantumet 15,99 tonn. 56 båtar og 109 mann deltok i veke ni, i veke 10 var 46 båtar og 83 mann med.

Kvantumet fordeler seg slik:

	9	10
Fersk	1,29 tonn	3,11 tonn
Frysing ...	1,69 "	1,40 "
Salting ...	5,08 "	6,03 "
Henging ..	0	0
Hermetikk	13,87 "	5,45 "
Lever	7,94 hl	7,65 hl
Rogn	4,49 "	5,94 "

Vikna

Frå 21. februar til 6. mars vart det landa 14 tonn og frå 7. mars til 13 mars 162,9 tonn i Viknafisket. Den siste veka er topp til no i år, 60 båtar og 133 mann deltok i fisket den siste veka.

Kvantumet fordeler seg slik:

	9	10
Fersk	8,2 tonn	19,3 tonn
Salting ...	1,8 "	44,5 "
Filé	4,0 "	14,1 "
Henging ..	0	73,3 "
Rogn	21,0 hl	75,0 hl

Manntalsforskriftene vurderes

Fiskeridepartementet har oppnevnt en arbeidsgruppe som skal revidere manntalsforskriftene. Mandatet til gruppa er å gjennomgå og sammenfatte erfaringene med oppsetting av fiskermanntall for 1983. I denne sammenheng skal de spesielt vurdere om forskriftene har gitt utilsiktede og/eller uehdige utslag.

Den skal også vurdere forskriftene og foreslå endringer og vurdere om det kan være hensiktsmessig å deleger klagebehandlingen fra Fiskeridepartementet til Fiskeridirektoratet. Dessuten

skal de økonomiske og administrative konsekvenser av de forslag de måtte sette fram vurderes. Innstillingen skal være klar til 1. juni 1983.

Formann i arbeidsgruppen blir fiskeriministerens personlige sekretær, Svein Munkejord. Ellers består utvalget av byråsjef Asle Ruud, Fiskeridepartementet, sekretær Helge Rakstang, Norsk Sjømannsforbund, avdelingsleder Magnar Rønstad, Norges Fiskarlag, kontorsjef Ove Davidsen og første-konsulent Bjørn Myklebust fra Fiskeridirektoratet og fiskerirettleder Arnt-Otto Arntsen, Tromsø.

Gruppa hadde sitt første møte 8. mars.

FISKEINDUSTRIFAG

Nye undervisningstilbud ved Ålesund maritime skole:

1. 1-årig grunnkurs i fiskeindustrifag (fra 1981).
2. 2-årig Teknisk fagskole, næringsmiddellinje rettet mot fiskeindustrien (fra 1983).
3. 2-årig Fiskeriteknisk høgskole, linje for fisketilvirking (fra 1984 eller 1985).

Tlf. 071-22948/25228.
Sjømannsveien 1
Postboks 1023
6001 Ålesund

Sein åpning av selfangsten

Det er i statsråd fastsatt forskrifter for fangst av sel for sesongen 1983 utenom norskekysten.

Med bakgrunn i den vanskelige markedssituasjonen for skinn av selunger er det bestemt at fangsten i Vesterisen skal starte seinere enn det tidspunktet som har vært vanlig i tidligere sesonger.

Selfangstrådet har anbefalt at det avstøres fra fangst på whitecoat og blueback i denne sesongen, og Regjeringen slutter seg til denne anbefalingen.

Selfangsten i **Vesterisen** åpnes 22. mars 1983 kl. 07.00 GMT når det gjelder klappmyss, 10. april 1983 kl. 07.00 GMT når det gjelder grønlandssel. Fangsten skal være avsluttet 5. mai 1983 kl. 24.00 GMT.

De norske kvotene på dette feltet er 14.000 grønlandssel og 16.700 klappmyss. Det er forutsatt 2 skuter til fangst på dette feltet.

Selfangsten i **Østisen** åpnes 23. mars 1983 kl. 07.00 GMT og skal være avsluttet 30. april kl. 24.00 GMT. Kvoten på dette feltet er 18.000 grønlandssel. Det vil gå 3 skuter til dette feltet.

Det vil ikke bli norsk fangst av sel på New-Foundlandsfeltet i 1983.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 13/3 1983

Feitsildfiskernes salgsdag	I uken	I uken	I alt		Kvanta 1983 bruk til							
	28/2-6/3 1983	7-13/3 1983	Pr. 14/3 1982	Pr. 13/3 1983	Fersk		Frysing		Salting	Herme tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Eksport	Innenl.	Konsum	Agn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
(Nord for Stad)												
Feit- og småsild	—	—	15	140	—	93	—	—	47	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	—	65	—	—	—	—	—	—	65	—
Kystbrisling	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—
Havbrisling	—	—	317	204	—	—	—	—	—	—	—	204
Makrell	—	—	1 520	1 197	—	—	90	195	—	—	52	861
Vinterlodde	28 756	27 548	421 809	551 251	—	—	3 026	—	—	—	—	548 225
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	1	—	89	28	—	—	—	—	—	—	—	28
Tobis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	823	622	—	1 445	—	—	—	—	—	—	—	1 445
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polarstorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	29 580	28 170	423 751	554 331	—	93	3 116	195	47	1	349	550 530
Noregs Sildesalsslag												
(Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	250	1 294	386	262	362	—	283	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøsild	298	—	—	1 319	812	—	—	—	—	—	64	444
Kystbrisling	—	—	179	258	—	—	—	—	38	220	—	—
Havbrisling	—	—	16 287	11 585	—	—	—	—	—	179	338	11 068
Vinterlodde	304	—	1 119	29 805	—	—	—	—	—	—	1 709	28 096
Sommerlodde	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	838	54	6 273	6 058	—	—	—	—	—	—	196	5 862
Tobis	12	—	5	12	—	—	—	—	—	—	—	12
Kolmule	—	685	—	685	—	—	—	—	—	—	—	685
I alt	1 452	739	25 163	51 015	1 198	262	362	—	321	399	2 307	46 166
Norges Makrelllag S/L												
(Sør for Stad)												
Makrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Samlede kvanta:												
Vintersild	—	—	250	1 294	386	262	362	—	283	—	—	—
Feit- og småsild	—	—	15	140	—	93	—	—	47	—	—	—
Nordsjøsild	298	—	—	1 385	812	—	—	—	—	—	129	444
Kystbrisling	—	—	179	258	—	—	—	—	38	221	—	—
Havbrisling	—	—	16 604	11 789	—	—	—	—	—	179	542	11 068
Makrell	—	—	1 520	1 197	—	—	90	195	—	—	52	861
Vinterlodde	29 060	27 548	422 928	581 055	—	—	3 026	—	—	—	1 709	576 320
Sommerlodde	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	839	54	6 362	6 086	—	—	—	—	—	—	224	5 862
Tobis	12	—	5	12	—	—	—	—	—	—	—	12
Kolmule	823	1 307	—	2 130	—	—	—	—	—	—	—	2 130
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polarstorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	31 032	28 909	448 914	605 346	1 198	355	3 479	195	368	400	2 656	596 697

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 253,7 tonn, og pr. 13/3 1983 1.497,4 tonn.

Omregningsfaktorer kg	Conversion factors kg	Omregningsfaktorer kg	Conversion factors kg
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring ..	93
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin ..	97
1 hl fersk polartorsk	97	1 hectolitre fresh polar cod	97
1 hl fersk øyepål	100	1 hectolitre fresh Norway pout	100
		1 hl fersk tobis	100
		1 hl fersk kolmule	92
		1 hl havbrisling (oppmalning)	95
		1 skjæppe brisling (konsum)	17
		1 hectolitre fresh sandeel ..	100
		1 hectolitre blue whiting ..	92
		1 hectolitre sprat for meal ..	95
		1 skjæppe sprat for human consumption ..	17

Håndbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-27/2 1983 etter inkomne sluttsedler. Tonn råfiskvekt*
(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1983 brukt til						
	14-20/2	21-27/2	pr. 28/2 1982	pr. 27/2 1983	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefør	Mel olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	0	1	2	0	2	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	4	—	—	102	36	65	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkrepss	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	70	318	310	479	—	479	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert ...	0	—	6	0	0	—	—	—	—	—	—
I alt ⁶	1 509	1 825	17 561	12 789	893	5 746	4 644	1 500	6	—	—
<i>Priss. 4/5/6 - Nordland³</i>											
Torsk	818	648	7 845	7 496	955	4 085	2 062	261	133	0	—
Skrei	2 150	2 831	13 442	10 747	258	3 941	5 799	680	69	—	—
Hyse	163	150	2 545	1 164	349	736	2	22	55	—	—
Sei	411	108	1 968	1 615	107	1 078	297	130	3	0	—
Brosme	22	16	267	227	6	2	69	150	0	—	—
Lange	7	5	75	54	1	5	45	2	1	—	—
Blålange	1	1	12	6	0	0	6	0	—	—	—
Lyr	2	1	19	10	9	0	—	0	—	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	16	13	12	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	1	0	4	2	—	2	—	—	—	—	—
Rødspette	0	1	25	18	17	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	1	11	10	3	8	—	0	—	—	—
Uer	30	19	239	190	115	74	1	—	1	—	—
Rognkjeks	—	0	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	1	9	7	5	3	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	1	0	0	0	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	6	0	5	—	—	—	2	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkrepss	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	40	1	65	94	33	44	—	—	13	—	—
Annet og uspesifisert ...	24	10	155	99	10	0	—	1	—	88	—
I alt ⁶	3 672	3 795	26 697	21 757	1 880	9 987	8 280	1 246	274	90	—
<i>Prisone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	50	37	346	231	195	17	6	4	8	1	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	10	5	85	27	22	3	—	1	0	—	—
Sei	155	115	1 318	462	87	52	235	83	5	—	—
Brosme	4	4	40	14	2	—	11	1	—	—	—
Lange	1	2	9	5	1	—	5	—	—	—	—
Blålange	0	0	3	9	0	—	8	—	—	—	—
Lyr	4	3	38	11	9	1	0	0	0	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	10	3	3	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	1	1	5	3	2	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	0	0	—	—	—	—	0	—
Uer	8	6	48	30	29	0	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	2	1	1	0	—	—	—	0	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	4	1	0	7	7	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	0	0	1	58	1	49	—	—	—	8	0
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkrepss	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	4	3	18	12	12	0	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert ...	11	12	838	52	3	6	0	1	—	43	—
I alt	253	188	2 004	926	375	129	266	90	14	51	—
<i>Prisone 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	64	82	980	289	149	25	107	9	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	24	33	143	89	67	22	0	—	—	—	—
Sei	199	320	1 333	1 170	40	540	567	23	—	—	—
Brosme	95	281	202	410	0	—	297	112	—	—	—
Lange	14	40	31	81	1	—	78	3	—	—	—
Blålange	8	23	16	34	—	—	34	—	—	—	—
Lyr	3	1	63	41	41	0	0	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1		Uke 2		I alt		Kvanta 1983 brukt til					
	14-20/2	21-27/2	pr. 28/2 1982	pr. 27/2 1983	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	0	1	1	1	1	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	3	1	3	—	3	—	—	—	—	—	—
Rødspette	1	1	3	2	2	0	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	1	0	2	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	2	4	13	10	6	4	0	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	2	1	1	0	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	1	0	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	1	0	1	0	1	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	0	—	4	—	0	—	—	—	—	3	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	0	17	16	0	14	—	—	—	—	3	—
I alt	413	792	2 809	2 155	310	609	1 083	146	—	—	6	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardø sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodø byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9. Nordmøre.

⁶ Gjelder bare sone 6.

* Sløyd og hodekappet.

Fiskets Gang

UTGITT AV FISKERIDIREKTØREN
Postboks 185/186
5001 BERGEN
TELEFON (05) 23 03 00

Fiskets Gang er det eneste offisielle blad for norsk fiskerinæring, og blir utgitt hver 14. dag.

I Fiskets Gang vil en finne variert stoff om norske fiskerier, reportasjer og intervju, detaljert statistikk over ilandbrakte fiskekvanta og eksport av fiskeprodukter.

Fiskets Gang inneholder alle nye lover og bestemmelser i forbindelse med norske fiskerier, meldinger fra Fiskeridirektøren og andre meldinger av interesse i forbindelse med fisket.

Rapporter fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt om utviklingen av fiskebestandene og resultater fra forsøksfiske finnes også i Fiskets Gang.

I spalten «Fiskerinytt fra utlandet» presenteres fiskerinyheter fra hele verden.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr 125,— pr. år for de skandinaviske land og kr. 200,— for andre land, med tillegg for luftpost.
Fiskerifagstudenter kr. 60,—.

TIL FISKETS GANG, Fiskeridirektoratet, Postboks 185/186, 5001 Bergen

Jeg ønsker å abonnere på FISKETS GANG:

Navn:

Adresse:

Fisk brakt i land i tiden 1/1-27/2 1983 i distrikten til følgende salgsdag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1983 brukt til						
	14-20/2	21-27/2	pr. 28/2 1982	pr. 27/2 1983	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
Skagerrakfisk S/L	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Torsk	48	41	203	211	155	38	18	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	10	7	37	39	29	11	0	—	—	—	—
Sei	17	11	160	89	57	25	7	—	—	—	—
Brosme	1	1	1	3	1	1	1	—	—	—	—
Lange	7	6	35	38	16	11	11	—	—	—	—
Blålange	0	0	0	1	0	0	0	—	—	—	—
Lyr	18	16	93	76	56	18	1	—	—	—	—
Hvitting	2	2	12	6	2	4	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	1	1	1	3	3	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	1	1	2	2	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	2	2	9	16	16	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	0	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	2	2	14	8	8	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	20	50	50	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	1	5	5	5	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	1	1	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Reke	180	172	733	714	111	—	—	—	—	603	—
Annet og uspesifisert ...	153	9	35	278	278	—	—	—	—	—	—
I alt	444	272	1 363	1 542	792	109	38	—	603	—	—
<i>Rogaland Fiskesalgslag S/L</i>											
Torsk	47	—	—	73	53	2	18	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	49	—	—	59	59	—	0	—	—	—	—
Sei	363	—	—	540	421	93	26	—	—	—	—
Brosme	6	—	—	8	1	—	7	—	—	—	—
Lange	14	—	—	20	3	—	17	—	—	—	—
Blålange	1	—	—	3	2	—	1	—	—	—	—
Lyr	18	—	—	35	35	—	—	—	—	—	—
Hvitting	6	—	—	7	7	—	—	—	—	—	—
Lysing	4	—	—	8	8	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	1	—	—	3	3	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	—	0	0	—	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	16	—	—	23	23	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	25	—	—	48	48	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	3	—	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	231	—	—	386	386	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert ...	7	—	—	14	14	—	—	—	—	—	—
I alt	790	—	—	1 238	1 074	95	69	—	—	—	—
<i>S/L Hordafisk</i>											
Torsk	13	—	—	64	22	16	—	6	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	4	—	—	10	6	3	—	3	—	—	—
Sei	187	—	—	817	814	121	584	108	1	—	—
Brosme	2	—	—	5	5	3	—	2	—	—	—
Lange	3	—	—	17	6	—	—	6	—	—	—
Blålange	0	—	—	1	1	1	—	0	—	—	—
Lyr	7	—	—	30	21	21	—	0	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	—	0	1	1	—	—	—	—	—
Uer	0	—	—	0	0	—	—	0	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	1	—	—	2	1	1	—	—	—	—	—

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1983 brukt til						
	14-20/2	21-27/2	pr. 28/2 1982	pr. 27/2 1983	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Makrellstørje	—	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	24	16	16	—	—	—	—	—	—
Pigghå	7	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	3	—	10	6	4	2	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert ...	1	—	16	2	2	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 20/2	228	—	997	902	191	585	122	4	—	—	—
<i>Sogn og Fjordane Fiskesalslag</i>											
Torsk	265	215	131	480	40	85	355	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	20	20	26	40	18	22	—	—	—	—	—
Sei	2 440	1 200	4 310	3 640	65	825	2 750	—	—	—	—
Brosme	180	57	39	237	—	—	207	30	—	—	—
Lange	45	35	49	80	—	—	80	—	—	—	—
Blålange	—	1	—	1	—	—	1	—	—	—	—
Lyr	4	23	20	27	19	—	8	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	1	—	1	—	1	—	—	—	—	—
Kveite	—	2	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	4	—	4	—	4	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	5	—	5	5	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	1	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	—	7	—	7	—	—	7	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	2	—	2	2	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	20	55	20	75	75	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	2	—	2	—	2	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	0	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert ...	4	11	13	15	—	6	—	—	—	9	—
I alt	2 978	1 640	4 608	4 617	227	944	3 408	30	—	9	—
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>											
Torsk	950	450	3 150	2 950	330	700	1 920	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	65	20	380	295	70	225	—	—	—	—	—
Sei	1 700	1 200	8 950	5 440	370	1 100	3 610	300	60	—	—
Brosme	800	300	310	1 600	—	—	1 000	600	—	—	—
Lange	200	200	100	500	—	—	450	50	—	—	—
Blålange	100	50	20	150	—	—	150	—	—	—	—
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Uer	—	—	—	20	—	20	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	15	—	15	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	110	—	25	175	—	175	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert ...	—	—	—	170	—	—	—	—	—	—	170
I alt	3 925	2 220	12 935	11 315	770	2 235	7 130	950	60	—	170

JØSTEIN RØTTINGEN

HAVET

mat til mat

Solen er gjennom fotosyntesen grunnlaget for plantenes liv og produksjon av protein, fett og karbohydrater.

Også i havet er sollyset grunnlaget for vekst. Plankton produseres og er et ledd i næringskjeden som vi drar nytte av direkte og indirekte. Både protein og fett fra havet blir nyttet som de viktigste råvarer i fôr til både laks og ørret.

Oppdrettsfisk har vist seg som den mest effektive foredler av fôr til mat. Tess fiskefôr er et resultat av 20 års erfaring og forskning, og vi er i dag Europas største produsent av fiskefôr. Nye fôrtyper er under utvikling og vi forsøker stadig å gjøre det økonomiske resultat best mulig for våre kunder – fiskeoppdretterne.

Fôr er et viktig ledd i næringskjeden som starter med fotosyntesen i plantene og som ender som mat til fisk og videre mat til mennesker.

Skretting

T. Skretting A/S, Sjøhagen 15 - Hillevåg,
Postboks 319, 4001 Stavanger. Telefon (04) 58 60 00